

Presidència de la Generalitat

LLEI 3/2014, d'11 de juliol, de la Generalitat, de Vies Pecuàries de la Comunitat Valenciana. [2014/6657]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

I

La Comunitat Valenciana té un ric patrimoni de vies pecuàries que conformen una xarxa de més de 14.000 quilòmetres i ha esdevingut en un dels seus principals actius mediambientals. Es distribuïxen per tot el territori i permeten la comunicació entre comarques i paisatges, així com el trànsit ramader on encara hi ha.

Estos camins i vies tenen l'origen en el trasllat dels ramats als pastos hivernals al novembre i als estivals al maig. Històricament les vies pecuàries es van institucionalitzar des del segle XIII i van ser protegides pels reis. Es cobraven impostos als ramaders al travessar ponts i fronteres de senyories i regnes. No obstant això, l'inevitable pas per cultius i pastos particulars va generar un conflicte secular entre ramaders i llauradors que es va decantar a favor dels ramaders fins a mitjan del segle XVII quan la llana va deixar de ser un lucratiu ingrés per a la corona.

Pel que fa al Regne de València, va conservar durant segles un ordenament pecuari distint dins de la tradició de l'antiga Corona d'Aragó. Així, la interrelació amb Aragó i la preeminència del poder local davant del model centralista de Castella, van donar forma a un model amb unes característiques pròpies i singulars. Així, a diferència de la transhumància clàssica castellana, en la qual l'intercanvi es donava generalment entre pastius septentrionals i meridionals molt allunyats entre si, en els territoris de l'antic regne l'alternança es va donar, majoritàriament, entre pastius serrans i les planes agrícoles litorals relativament pròxims.

El dret foral valencià va establir estes vies pecuàries com a camins del realenc, o reialenc, de titularitat del regne, per a distingir-los de les propietats privades dels ciutadans o de les propietats reials o reals de titularitat del monarca. Així, s'obria pas al modern concepte de domini públic. També se'ls va denominar camins de l'empriu o d'ús comunal.

D'altra banda, la mateixa importància de l'activitat ramadera va configurar de manera distinta l'ordenació del trànsit pecuari, ja que els territoris del Regne de València no van tindre una activitat econòmica dependent en exclusiva del comerç de la llana, la qual cosa no va fer necessàries institucions com el Reial Consell de la Mesta, de marcat caire intervencionista, davant dels consells locals i els lligallos. La imposició de tot l'ordenament jurídic castellà, que va tindre el punt de partida en la promulgació del Decret de Nova Planta i la consegüent abolició de l'ordenament foral valencià, va implantar un model diferent de l'històric, en el qual es va ampliar no sempre atenent la realitat, l'amplària i els itineraris dels camins usats pel bestiar.

No obstant això i fruit de tot este esdevindre històric, hui en dia disposen d'una densa xarxa de vies pecuàries, que esta llei pretén defendre. La conservació de tota la seua superfície com una malla de corredors naturals dota la Comunitat Valenciana de la possibilitat d'establir una estructura verda de comunicacions independent de la xarxa de carreteres, la qual cosa, sens dubte, millorarà la qualitat de vida dels seus ciutadans. Esta xarxa articularà tot el territori valencià i possibilitarà un acostament entre els nuclis urbans i el camp que es podrà llegar a generacions futures de valencians.

En l'actualitat ens trobem amb un gran canvi econòmic, social i estructural, pel que fa a les vies de comunicació, que ha produït la pèrdua progressiva de la ramaderia extensiva i, amb esta, pastors, pastos i vies pecuàries, el que, junt amb la falta de delimitació, ha provocat l'ocupació agrícola o urbanística de part del traçat de moltes vies pecuàries, moltes vegades ja consolidada, i n'ha provocat la reducció i dificultat el trànsit de ramat i persones quan no l'ha impedit mitjançant tanques

Presidencia de la Generalitat

LEY 3/2014, de 11 de julio, de la Generalitat, de Vías Pecuarias de la Comunitat Valenciana. [2014/6657]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos que Les Corts han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente ley:

PREÀMBULO

I

La Comunitat Valenciana cuenta con un rico patrimonio de vías pecuarias que conforman una red de más de 14.000 kilómetros y ha devenido en uno de sus principales activos medioambientales. Se distribuyen por todo el territorio y permiten la comunicación entre comarcas y paisajes, así como el tránsito ganadero donde todavía existe.

Estos caminos y vías tienen su origen en el traslado de los ganados a los pastos invernales en noviembre y a los estivales en mayo. Históricamente las vías pecuarias se institucionalizaron desde el siglo XIII siendo protegidas por los reyes. Se cobraban impuestos a los ganaderos al atravesar puentes y fronteras de señoríos y reinos. No obstante lo cual, el inevitable paso por cultivos y pastos particulares generó un conflicto secular entre ganaderos y labradores que se decantó a favor de los ganaderos hasta mediados del siglo XVII cuando la lana dejó de ser un lucrativo ingreso para la corona.

Por lo que respecta al Reino de Valencia, conservó durante siglos un ordenamiento pecuario distinto dentro de la tradición de la antigua Corona de Aragón. Así, la interrelación con Aragón y la preeminencia del poder local frente al modelo centralista de Castilla, fueron dando forma a un modelo con unas características propias y singulares. Así, a diferencia de la trashumancia clásica castellana, en la que el intercambio se daba generalmente entre pastizales septentrionales y meridionales muy alejados entre sí, en los territorios del antiguo reino la alternancia se dio, mayoritariamente, entre pastizales serranos y las planas agrícolas litorales relativamente próximos.

El derecho foral valenciano contempló estas vías pecuarias como camins del realenc, o realengo, de titularidad del reino, para distinguirlos de las propiedades privadas de los ciudadanos o de las propiedades reiales o reales de titularidad del monarca. Así, se estaba abriendo paso al moderno concepto de dominio público. También se les denominó camins d'empriu o de uso comunal.

Por otro lado, la misma importancia de la actividad ganadera configuró de manera distinta la ordenación del tránsito pecuario ya que los territorios del Reino de Valencia no tuvieron una actividad económica dependiente en exclusiva del comercio de la lana, lo que no hizo necesarias instituciones como el Real Concejo de la Mesta, de marcado cariz intervencionista, frente a los consejos locales y los ligallos. La imposición de todo el ordenamiento jurídic castellano, que tuvo su punto de partida en la promulgación del Decreto de Nueva Planta y la consiguiente abolición del ordenamiento foral valenciano, implantó un modelo distinto del histórico, en el que se amplió no siempre atendiendo a la realidad, la anchura e itinerarios de los caminos usados por el ganado.

No obstante lo anterior y fruto de todo este devenir histórico, hoy en día contamos con una densa red de vías pecuarias, que esta ley pretende defender. La conservación de toda su superficie como una malla de corredores naturales dota a la Comunitat Valenciana de la posibilidad de establecer una estructura verde de comunicaciones independiente de la red de carreteras, lo que sin duda mejorará la calidad de vida de sus ciudadanos. Esta red articulará todo el territorio valenciano y posibilitará un acercamiento entre los cascos urbanos y el campo que se podrá llegar a generaciones futuras de valencianos.

En la actualidad nos encontramos con un gran cambio económico, social y estructural, en lo concerniente a las vías de comunicación, que ha producido la pérdida progresiva de la ganadería extensiva y, con ella, pastores, pastos y vías pecuarias, lo que, junto con la falta de delimitación, ha provocado la ocupación agrícola o urbanística de parte del trazado de muchas vías pecuarias, muchas veces ya consolidada, y ha provocado su reducción y dificultado el tránsito de ganado y personas cuando no lo ha

o a causa d'altres vies de comunicació que arriben a tallar per complet la possibilitat de transitar-hi.

En este sentit, les exigències de la societat valenciana contemporània han conformat en el sentir col·lectiu la necessitat de complementar, quant a l'original funció de trànsit ramader, un nou tipus d'ús en les vies pecuàries que recorren tot el territori des del sud d'Alacant fins a les comarques del nord de Castelló. Esta nova utilitat té molt a veure amb les activitats recreatives i mediambientals com el passeig, el senderisme, la cavalcada i altres activitats que permeten al ciutadà urbà disfrutar de la naturalesa i a relacionar-s'hi.

Així mateix, les vies pecuàries han arribat a ser corredors ecològics, vies naturals a través de les quals es connecten distints espais naturals i on han trobat acomodament multitud d'espècies de la fauna i la flora valenciana, quan no han arribat a tindre la consideració estes mateixes d'espais dignes de conservació pels hàbitats que alberguen i pels seus valors paisatgístics.

Tota esta nova exigència social coincidix amb la tendència actual de la política de la Unió Europea que considera el medi rural com un àmbit dotat de tres funcions bàsiques: l'agroramadera i forestal, l'ambiental i la sociocultural. Esta triple consideració interpel·la l'Administració a gestionar-les de manera que es puguen compatibilitzar els usos tradicionals amb els nous usos recreatius i de gaudi de la naturalesa que demana la societat moderna.

II

Com a conseqüència del que s'ha exposat anteriorment, es fa imprescindible desenvolupar una llei que, respectant el caràcter bàsic de la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, dictada a l'empara de l'article 149.1.23.^a de la Constitució Espanyola, que atribueix la competència a l'Estat, acomode esta matèria a la realitat de la Comunitat Valenciana.

Esta nova llei es dicta en desplegament del que disposa l'article 49.1.10.^a de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana que atribueix a la Generalitat la competència exclusiva sobre esta matèria.

Es pretén, en definitiva, que la present llei siga un instrument útil i senzill que contribuïssa a la determinació de les vies pecuàries existents en el territori de la Comunitat Valenciana per mitjà del desenvolupament efectiu i real de la normativa bàsica estatal continguda en la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries.

Tota esta nova llei pretén adequar l'existència i la conservació d'uns espais i corredors de comunicació antics, com són les vies pecuàries, a la societat del segle XXI i a les seues demandes de gaudi i millora del medi natural.

III

La present Llei de Vies Pecuàries de la Comunitat Valenciana es distribueix en un títol preliminar i cinc títols.

El títol preliminar, disposicions generals, arreplega la definició de vies pecuàries, determina la naturalesa jurídica, i els atribueix inequívocament la condició de béns demaniales, així com els seus fins, que excedixen dels merament pecuaris per a connectar les vies pecuàries amb activitats complementàries amb aquells.

El mateix títol preliminar determina la competència que sobre les vies pecuàries correspon a la Comunitat Valenciana alhora que procedix a la classificació d'estes d'acord amb el criteri tradicional que separa en canyades, carrerades, veredes segons l'amplària i adaptant-les a les denominacions pròpies de la Comunitat Valenciana. A la tipologia esmentada s'afeg les carrerasses, que són vies pecuàries, l'amplària de les quals serà la que es determine en l'acte de classificació.

També tracta de la creació d'un Fons Documental i Catàleg de Vies Pecuàries, que servisca d'inventari i registre d'informació de la xarxa de vies pecuàries de la Comunitat Valenciana i, al seu torn, de base d'un catàleg de vies pecuàries.

El títol primer de la llei, de les potestats administratives sobre les vies pecuàries, gestió i modificació de traçat, s'estructura en huit capítols.

El capítol I tracta de la conservació i defensa de les vies pecuàries, així com el restabliment i la recuperació d'ofici.

impedido mediante cercas o a causa de otras vías de comunicación que llegan a cortar por completo la posibilidad de transitar por ellas.

En este sentido, las exigencias de la sociedad valenciana contemporánea han ido conformando en el sentir colectivo la necesidad de complementar, con respeto a su original función de tránsito ganadero, un nuevo tipo de uso en las vías pecuarias que recorren todo el territorio desde el sur de Alicante a las comarcas norteñas de Castellón. Esta nueva utilidad tiene mucho que ver con las actividades recreativas y medioambientales como el paseo, el senderismo, la cabalgada y otras actividades que permiten al ciudadano urbano disfrutar y relacionarse con la naturaleza.

Asimismo las vías pecuarias han llegado a ser corredores ecológicos, vías naturales a través de las cuales se conectan distintos espacios naturales y donde han encontrado acomodo multitud de especies de la fauna y la flora valenciana, cuando no han llegado a tener la consideración ellas mismas de espacios dignos de conservación por los hábitats que albergan y por sus valores paisajísticos.

Toda esta nueva exigencia social coincide con la tendencia actual de la política de la Unión Europea que considera al medio rural como un ámbito dotado de tres funciones básicas: la agro-ganadera y forestal, la ambiental y la sociocultural. Esta triple consideración interpela a la Administración a gestionarlas de manera que se pueda compatibilizar los usos tradicionales con los nuevos usos recreativos y de disfrute de la naturaleza que demanda la sociedad moderna.

II

Como consecuencia de todo lo anterior, se hace imprescindible desarrollar una ley que, respetando el carácter básico de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, dictada al amparo del artículo 149.1.23.^a de la Constitución Española, que atribuye la competencia al Estado, acomode esta materia a la realidad de la Comunitat Valenciana.

Esta nueva ley se dicta en desarrollo de lo dispuesto por el artículo 49.1.10.^a del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana que atribuye a la Generalitat la competencia exclusiva sobre esta materia.

Se pretende, en definitiva, que la presente ley resulte un instrumento útil y sencillo que contribuya a la determinación de las vías pecuarias existentes en territorio de la Comunitat Valenciana mediante el desarrollo efectivo y real de la normativa básica estatal contenida en la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias.

Toda esta nueva ley pretende adecuar la existencia y conservación de unos espacios y corredores de comunicación antiguos, como son las vías pecuarias, a la sociedad del siglo XXI y a sus demandas de disfrute y mejora del medio natural.

III

La presente Ley de Vías Pecuarias de la Comunitat Valenciana se distribuye en un título preliminar y cinco títulos.

El título preliminar, disposiciones generales, recoge la definición de vías pecuarias, determina su naturaleza jurídica, atribuyéndoles inequívocamente la condición de bienes demaniales, así como sus fines, que exceden de los meramente pecuarios para conectar las vías pecuarias con actividades complementarias con aquéllos.

El mismo título preliminar determina la competencia que sobre las vías pecuarias corresponde a la Comunitat Valenciana al tiempo que procede a la clasificación de las mismas con arreglo al criterio tradicional que separa en cañadas, cordeles, veredas según su anchura y adaptándolas a las denominaciones propias de la Comunitat Valenciana. A dicha tipología se añade las coladas, que son vías pecuarias, cuya anchura será la que se determine en el acto de clasificación.

También trata de la creación de un Fondo Documental y Catálogo de Vías Pecuarias, que sirva de inventario y registro de información de la red de vías pecuarias de la Comunitat Valenciana y a su vez de base de un catálogo de vías pecuarias.

El título I de la ley, de las potestades administrativas sobre las vías pecuarias, gestión y modificación de trazado, se estructura en ocho capítulos.

El capítulo I trata de la conservación y defensa de las vías pecuarias, así como su restablecimiento y recuperación de oficio.

El capítol II regula la gestió de les vies pecuàries, la investigació, la classificació, la revisió i l'actualització de les vies pecuàries, en línia amb el que disposa la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, que ressalta com a novetat la revisió i l'actualització de la classificació de les vies pecuàries que, si bé no es preveu en la llei estatal, no és menys cert que tampoc es prohibeix per a aquells casos en què s'aprecien errors quant a les seues característiques físiques, o no s'adeqüen a la realitat històrica de la Comunitat Valenciana; igualment, també es regula en este capítol la delimitació, l'amollonament i la senyalització de les vies pecuàries.

En el capítol III del títol I es regula la desafectació i la destinació dels béns desafectats, que adquiriran la condició de béns patrimonials de la Generalitat i hauran de ser destinats, en tot cas, a activitats d'interès públic o social. Així mateix, es tracta de l'alienació, la cessió i la permuta dels terrenys de vies pecuàries desafectats.

El capítol IV regula les modificacions del traçat de les vies pecuàries que puguen ser exigides per raons d'interès públic i, excepcionalment i de forma motivada, per raons d'interès privat, i exigeix que s'acredite la necessitat de modificar el traçat i que es complisquen els requisits establits en la llei estatal bàsica de vies pecuàries.

El capítol V regula les vies pecuàries i el planejament territorial i urbanístic. Esta llei partix del respecte, la conservació i la protecció de les vies pecuàries, i l'última opció és la desafectació per incompatibilitat amb el planejament. Per a compatibilitzar la potestat de planejament amb els usos compatibles i complementaris de les vies pecuàries, la llei preveu distintes opcions segons l'orde de prevalença que obliga a motivar i justificar la impossibilitat d'adoptar estes. Una de les opcions que preveu la llei en este capítol i en les disposicions transitòries és la mutació demanial externa que té la seua cobertura jurídica en la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, de Patrimoni de la Generalitat, el Reial Decret 1373/2009, de 28 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament General del Patrimoni de les Administracions Públiques, la Llei 8/2010, de 23 de juny, de la Generalitat, de Règim Local de la Comunitat Valenciana, i la normativa sectorial aplicable en matèria urbanística.

Finalment, la llei concedeix un tractament més idoni a les vies pecuàries que transcorren per sòl no urbanitzable, que tindran la condició de sòl no urbanitzable d'especial protecció, amb l'amplària legal que figure en la classificació.

El capítol VI del títol I tracta de la modificació de traçat per la realització d'obres públiques, on s'introdueix el concepte d'obra pública. Així mateix, per al supòsit d'encreuament de vies pecuàries és innecessari procedir a la modificació del seu traçat.

El capítol VII es referix a la modificació temporal del traçat de la via pecuària afectada per una explotació minera.

I, el capítol VIII preveu el supòsit de vies pecuàries afectades per concentracions parcel·lars.

El títol II de la llei, ús i aprofitament de les vies pecuàries, autoritzacions d'ocupació temporal i concessions demaniales per a ocupació de subsòl, es compon de tres capítols.

El capítol I regula els usos comuns generals i especials, i es distribueix en tres seccions. La secció primera qualifica el trànsit ramader com a ús característic i prioritari a qualsevol altre. També regula els usos comuns compatibles, com les comunicacions rurals i els usos comuns complementaris.

La secció segona tracta els usos comuns especials que implica una utilització més intensiva de la via pecuària, per la qual cosa, en contraprestació a l'ús i aprofitament especial del domini públic, estableix un cànon d'ocupació.

Així mateix, disposa que l'ús i aprofitament especial recreatiu, cultural, educatiu i les competicions i proves esportives no motoritzades estan subjectes a declaració responsable, però requerirà l'autorització de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries si estes activitats afecten espais naturals protegits. Amb caràcter excepcional, es podrà autoritzar la realització de proves i competicions esportives motoritzades, llevat que discorreguen per vies pecuàries que, al seu torn, tenen la classificació de sòl forestal i estiga limitat el trànsit per la normativa de prevenció d'incendis.

Esta secció segona també regula la circulació de vehicles de motor no agrícoles i es podran autoritzar amb caràcter excepcional, però s'ex-

El capítulo II regula la gestión de las vías pecuarias, la investigación, clasificación, revisión y actualización de las vías pecuarias, en línea con lo dispuesto en la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, resaltando como novedad la revisión y actualización de la clasificación de las vías pecuarias que, si bien no se contempla en la ley estatal, no es menos cierto que tampoco se prohíbe para aquellos casos en los que se aprecien errores en cuanto a sus características físicas, o no se adecuen a la realidad histórica de la Comunitat Valenciana; igualmente, también se regula en este capítulo el deslinde, amojonamiento y señalización de las vías pecuarias.

En el capítulo III del título I se regula la desafectación y el destino de los bienes desafectados, que adquirirán la condición de bienes patrimoniales de la Generalitat y deberán ser destinados, en todo caso, a actividades de interés público o social. Asimismo, se trata de la enajenación, cesión y permuta de los terrenos de vías pecuarias desafectados.

El capítulo IV regula las modificaciones de trazado de las vías pecuarias que puedan venir exigidas por razones de interés público y, excepcionalmente y de forma motivada, por razones de interés privado, exigiendo que se acredite la necesidad de modificar el trazado y que se cumpla con los requisitos establecidos en la ley estatal básica de vías pecuarias.

El capítulo V regula las vías pecuarias y planeamiento territorial y urbanístico. Esta ley parte del respeto, conservación y protección de las vías pecuarias, siendo la última opción la desafectación por incompatibilidad con el planeamiento. Para compatibilizar la potestad de planeamiento con los usos compatibles y complementarios de las vías pecuarias, prevé la ley distintas opciones según el orden de prevalencia que obliga a motivar y justificar la imposibilidad de adoptar las mismas. Una de las opciones que contempla la ley en este capítulo y en las disposiciones transitorias es la mutación demanial externa que tiene su cobertura jurídica en la Ley 14/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, de Patrimonio de la Generalitat, el Real Decreto 1373/2009, de 28 de agosto por el que se aprueba el Reglamento General del Patrimonio de las Administraciones Públicas, la Ley 8/2010, de 23 de junio, de la Generalitat, de Régimen Local de la Comunitat Valenciana y la normativa sectorial aplicable en materia urbanística.

Finalmente, la ley concede un tratamiento más idóneo a las vías pecuarias que transcurran por suelo no urbanizable, que tendrán la condición de suelo no urbanizable de especial protección, con la anchura legal que figure en la clasificación.

El capítulo VI del título I trata de la modificación de trazado por la realización de obras públicas, en donde se introduce el concepto de obra pública. Asimismo, para el supuesto de cruce de vías pecuarias resulta innecesario proceder a la modificación de su trazado.

El capítulo VII se refiere a la modificación temporal de trazado de la vía pecuaria afectada por una explotación minera.

Y el capítulo VIII contempla el supuesto de vías pecuarias afectadas por concentraciones parcelarias.

El título II de la ley, uso y aprovechamiento de las vías pecuarias, autorizaciones de ocupación temporal y concesiones demaniales para ocupación de subsuelo, se compone de tres capítulos.

El capítulo I regula los usos comunes generales y especiales, y se distribuye en tres secciones. La sección primera califica el tránsito ganadero como uso característico y prioritario a cualquier otro. También regula los usos comunes compatibles, como las comunicaciones rurales y los usos comunes complementarios.

La sección segunda trata los usos comunes especiales que implica una utilización más intensiva de la vía pecuaria, por lo que, en contraprestación al uso y aprovechamiento especial del dominio público, establece un canon de ocupación.

Asimismo, dispone que el uso y aprovechamiento especial recreativo, cultural, educativo y las competiciones y pruebas deportivas no motorizadas están sujetas a declaración responsable, pero requerirá autorización de la conselleria competente en materia de vías pecuarias si dichas actividades afectan a espacios naturales protegidos. Con carácter excepcional, se podrá autorizar la celebración de pruebas y competiciones deportivas motorizadas, salvo que discorran por vías pecuarias que a su vez ostenten la clasificación de suelo forestal y esté limitado el tránsito por la normativa de prevención de incendios.

Esta sección segunda también regula la circulación de vehículos a motor no agrícolas pudiendo autorizarse con carácter excepcional, pero

clouen en el moment de transitar el ramat i durant la realització d'activitats d'interés ecològic i cultural.

Quan es tracte de circulació de vehicles motoritzats no agrícoles vinculat a una activitat de servicis l'autorització se substituirà per la declaració responsable prevista en l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Finalment, la secció tercera del capítol I versa sobre l'aprofitament de les vies pecuàries per mitjà d'autorització.

El capítol II estableix el règim d'utilització de les vies pecuàries, com a béns de domini públic, que es determinarà per mitjà de les autoritzacions per a usos comuns especials, que revisten especial intensitat o perillositat i que no podran tindre una duració superior als deu anys, sense perjudi de la seua ulterior renovació. I per mitjà de les concessions demaniales per a ocupació del subsòl per als supòsits d'infraestructures, instal·lacions o obres públiques declarades d'interés general l'ocupació física del subsòl de la via pecuària de les quals encara que limitada en el temps revista un caràcter de major permanència, per un termini màxim de setanta-cinc anys.

El capítol III regula les prohibicions i incompatibilitats de determinades activitats en les vies pecuàries.

El títol III tracta de la col·laboració de les administracions, és a dir, la possibilitat de subscripció de convenis i acords de col·laboració amb l'Administració General de l'Estat, altres comunitats autònomes limítrofes i corporacions locals per a la gestió, recuperació, vigilància i millora de les vies pecuàries, la qual cosa és convenient per a l'efectiva aplicació de la llei. Igualment, es té la possibilitat d'incorporar a la xarxa nacional de vies pecuàries les de la Comunitat Valenciana comunicades amb esta, cosa que significa l'adopció de l'expressa previsió continguda en la llei estatal de vies pecuàries.

El títol IV, de la policia, vigilància i inspecció, de les infraccions i de les sancions, es dividix en tres capítols.

El capítol I tracta de la policia, vigilància i inspecció en matèria de vies pecuàries dels agents mediambientals, forces i cossos de seguretat, així com altres funcionaris que tinguen encomanades les funcions mencionades.

El capítol II, de les infraccions, tipifica estes d'acord amb la Llei estatal bàsica 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, i presenta com a novetats: el decomís dels productes il·legalment obtinguts de les vies pecuàries, la pèrdua de beneficis o ajudes concedides per la Generalitat per a obres, treballs o activitats autoritzats en vies pecuàries que donen origen a infraccions o causen danys i perjudis als usos previstos en la llei, així com la determinació de les persones responsables.

El capítol III, de les sancions, regula estes d'acord amb la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, i tracta tant la quantificació de les sancions per dos o més infraccions diferenciades com la graduació d'estes. A més, arreplega expressament el principi que l'incompliment de la normativa no ha de resultar més convenient a l'infractor. I introdueix l'expedient administratiu de reparació de danys independents del procediment sancionador.

El títol V tracta de les disposicions comunes als títols I, II i IV de la present llei, en el qual s'arrepleguen les garanties, el caràcter finalista de les quantitats percebudes per l'Administració i el silenci administratiu negatiu davant de la falta de resolució expressa respecte de les sol·licituds l'estimació del qual tinga com a conseqüència que es transferisquen al sol·licitant o tercers facultats relatives al domini públic.

En la part final, destacar que la disposició addicional segona regula l'actualització de la quantia de les sancions pel Consell de conformitat amb el que dispose la corresponent Llei de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera i d'Organització de la Generalitat.

Finalment, ressenyar que la llei es completa amb sis disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

TÍTOL PRELIMINAR **Disposicions generals**

Article 1. Objecte

1. La present llei té per objecte regular les vies pecuàries de la Comunitat Valenciana, d'acord amb la normativa bàsica estatal, en exercici del que disposa l'article 49.1.10.^a de l'Estatut d'Autonomia de

excluyéndose en el momento de transitar ganado y durante la celebración de actividades de interés ecológico y cultural.

Cuando se trate de circulación de vehículos motorizados no agrícolas vinculados a una actividad de servicios la autorización se sustituirá por la declaración responsable prevista en el artículo 71 bis de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Por último, la sección tercera del capítulo I versa sobre el aprovechamiento de las vías pecuarias mediante autorización.

El capítulo II establece el régimen de utilización de las vías pecuarias, como bienes de dominio público, que se determinará mediante las autorizaciones para usos comunes especiales, que revisten especial intensidad o peligrosidad y que no podrán tener una duración superior a los diez años, sin perjuicio de su ulterior renovación. Y mediante las concesiones demaniales para ocupación del subsuelo para los supuestos de infraestructuras, instalaciones u obras públicas declaradas de interés general cuya ocupación física del subsuelo de la vía pecuaria aunque limitada en el tiempo revista un carácter de mayor permanencia, por un plazo máximo de setenta y cinco años.

El capítulo III regula las prohibiciones e incompatibilidades de determinadas actividades en las vías pecuarias.

El título III trata de la colaboración de las administraciones, esto es, la posibilidad de suscripción de convenios y acuerdos de colaboración con la Administración General del Estado, otras comunidades autónomas limítrofes y corporaciones locales para la gestión, recuperación, vigilancia y mejora de las vías pecuarias, lo cual resulta conveniente para la efectiva aplicación de la ley. Igualmente, se dispone la posibilidad de incorporar a la red nacional de vías pecuarias las de la Comunitat Valenciana comunicadas con ella, lo que supone la adopción de la expresa previsión contenida en la ley estatal de vías pecuarias.

El título IV, de la policía, vigilancia e inspección, de las infracciones y de las sanciones, se divide en tres capítulos.

El capítulo I trata de la policía, vigilancia e inspección en materia de vías pecuarias de los agentes medioambientales, fuerzas y cuerpos de seguridad, así como otros funcionarios que tengan encomendadas dichas funciones.

El capítulo II, de las infracciones, tipifica las mismas con arreglo a la Ley estatal básica 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, y presenta como novedades: el decomiso de los productos ilegalmente obtenidos de las vías pecuarias, la pérdida de beneficios o ayudas concedidas por la Generalitat para obras, trabajos o actividades autorizadas en vías pecuarias que den origen a infracciones o causen daños y perjuicios a los usos previstos en la ley, así como la determinación de las personas responsables.

El capítulo III, de las sanciones, regula las mismas con arreglo a la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, y trata tanto la cuantificación de las sanciones por dos o más infracciones diferenciadas como la graduación de las mismas. Además, recoge expresamente el principio de que el incumplimiento de la normativa no ha de resultar más conveniente al infractor. E introduce el expediente administrativo de reparación de daños independiente del procedimiento sancionador.

El título V trata de las disposiciones comunes a los títulos I, II y IV de la presente ley, en el que recoge las garantías, el carácter finalista de las cantidades percibidas por la Administración y el silencio administrativo negativo ante la falta de resolución expresa respecto de las solicitudes cuya estimación tenga como consecuencia que se transfieran al solicitante o terceros facultades relativas al dominio público.

En la parte final, destacar la disposición adicional segunda que regula la actualización de la cuantía de las sanciones por el Consell de conformidad con lo que disponga la correspondiente Ley de Medidas Fiscales, de Gestión Administrativa y Financiera y de Organización de la Generalitat.

Finalmente, reseñar que la ley se completa con seis disposiciones adicionales, cinco disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y tres disposiciones finales.

TÍTULO PRELIMINAR **Disposiciones generales**

Artículo 1. Objeto

1. La presente ley tiene por objeto regular las vías pecuarias de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con la normativa básica estatal, en ejercicio de lo dispuesto en el artículo 49.1.10.^a del Estatut d'Autonomia

la Comunitat Valenciana, que atribueix a la Generalitat la competència exclusiva sobre esta matèria.

2. La finalitat d'esta llei és conservar i consolidar, protegir i recuperar el patrimoni pecuari de la Generalitat amb l'objectiu de disposar d'una xarxa de camins per a l'ús pecuari i mediambiental de les generacions presents i futures, de manera que s'articule, al mateix temps, una malla de corredors naturals per tot el territori de la Comunitat Valenciana.

Article 2. Definició, funció i destinació de les vies pecuàries

Les vies pecuàries són les rutes o els itineraris per on discorre o ha recorregut tradicionalment el trànsit ramader.

Així mateix, tenen a tots els efectes la consideració de vies pecuàries els descansadors, abeuradors, pletes i qualsevol altre tipus de terreny o instal·lació annexa a aquelles que servisca al ramat i als pastors que el condueixen i estan formalment classificats.

Les vies pecuàries es configuren com a elements multifuncionals, que compaginen i simultaniegen la funció tradicional i prioritària de la transhumància estacional, la transterminància i la resta de moviments de bestiar de qualsevol classe amb altres funcions compatibles, de caràcter agrícola, i complementàries, que tenen com a destinació l'ús recreatiu, esportiu i mediambiental dels ciutadans.

Article 3. Naturalesa jurídica

Les vies pecuàries i l'itinerari de les quals discorre per territori valencià són béns de domini públic de la Generalitat i, en conseqüència, inalienables, imprescriptibles i inembargables.

Article 4. Fins

A més dels fins previstos en la normativa bàsica, l'actuació de la Generalitat sobre les vies pecuàries perseguirà els següents:

1. Exercir les potestats administratives en defensa de la seua integritat, d'acord amb la Llei de Patrimoni de la Generalitat.

2. Promoure i fomentar l'ús recreatiu o esportiu com a mitjà perquè la ciutadania es relacione amb la naturalesa i la gaudi i l'aprecie.

3. Crear una xarxa de vies pecuàries que permeta connectar els nuclis urbans amb la naturalesa independent de la xarxa de carreteres.

4. Consolidar una malla de corredors naturals en els terrenys classificats com a vies pecuàries.

5. Formar part de la infraestructura verda de la Comunitat Valenciana quan siguen necessàries per a garantir l'adequada connectivitat territorial i funcional entre els diversos elements d'esta.

6. Assegurar a través d'estes la conservació de la biodiversitat i l'intercanvi genètic de la flora i la fauna de la Comunitat Valenciana.

7. Fomentar la funció historicocultural de les vies pecuàries.

Article 5. Denominacions

1. Les vies pecuàries de la Generalitat podran rebre alguna de les denominacions següents:

a) Canyonades: són les vies pecuàries amb una amplària no superior a 75 metres.

b) Carrerades: són les vies pecuàries amb una amplària no superior a 37,5 metres.

c) Veredes o assagadors: són les vies pecuàries amb una amplària no superior a 20 metres.

d) Carrerasses: són les vies pecuàries, l'amplària de les quals serà la que es determine en l'acte de classificació.

2. Estes denominacions són compatibles amb altres com ara la de via pecuària real, camí de l'empru, camí del realenc, pas ramader, braç d'assagador, fillola, camí ramader, pletes, mallades, abeuradors, camí de bestiar, camí o assagador d'herbatge, lligallo, carrerada, carrerassa o cabanera.

Article 6. Xarxa de Vies Pecuàries de la Comunitat Valenciana

1. Es crea la Xarxa de Vies Pecuàries de la Comunitat Valenciana de la qual formen part totes les vies pecuàries classificades i totes aquelles que en el futur es classifiquen. Esta xarxa constituïx una malla de corredors que posseïxen les característiques de traçat, longitud i amplària determinats en els corresponents actes classificatoris.

de la Comunitat Valenciana, que atribuye a la Generalitat la competència exclusiva sobre esta matèria.

2. La finalidad de esta ley es conservar y consolidar, proteger y recuperar el patrimonio pecuario de la Generalitat con el objetivo de disponer de una red de caminos para el uso pecuario y medioambiental de las generaciones presentes y futuras, de manera que se articule a la vez una malla de corredores naturales por todo el territorio de la Comunitat Valenciana.

Artículo 2. Definición, función y destino de las vías pecuarias

Las vías pecuarias son las rutas o itinerarios por donde discurre o ha venido discurrendo tradicionalmente el tránsito ganadero.

Asimismo, tienen a todos los efectos la consideración de vías pecuarias los descansaderos, abrevaderos, majadas y cualquier otro tipo de terreno o instalación anexa a aquellas que sirva al ganado y a los pastores que lo conducen y se encuentren formalmente clasificados.

Las vías pecuarias se configuran como elementos multifuncionales, que compaginan y simultanean la función tradicional y prioritaria de la trashumancia estacional, la transterminancia y demás movimientos de ganado de toda clase con otras funciones compatibles, de carácter agrícola, y complementarias, que tienen como destino el uso recreativo, deportivo y medioambiental de los ciudadanos.

Artículo 3. Naturaleza jurídica

Las vías pecuarias cuyo itinerario discurre por territorio valenciano son bienes de dominio público de la Generalitat y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables.

Artículo 4. Fines

Además de los fines previstos en la normativa básica, la actuación de la Generalitat sobre las vías pecuarias perseguirá los siguientes:

1. Ejercer las potestades administrativas en defensa de su integridad, de acuerdo con la Ley de Patrimonio de la Generalitat.

2. Promover y fomentar su uso recreativo o deportivo como medio para que la ciudadanía se relacione con la naturaleza y la disfrute y aprecie.

3. Crear una red de vías pecuarias que permita conectar los núcleos urbanos con la naturaleza independiente de la red de carreteras.

4. Consolidar una malla de corredores naturales en los terrenos clasificados como vías pecuarias.

5. Formar parte de la infraestructura verde de la Comunitat Valenciana cuando sean necesarias para garantizar la adecuada conectividad territorial y funcional entre los diferentes elementos de la misma.

6. Asegurar a través de ellas la conservación de la biodiversidad y el intercambio genético de la flora y la fauna de la Comunitat Valenciana.

7. Fomentar la función histórico-cultural de las vías pecuarias.

Artículo 5. Denominaciones

1. Las vías pecuarias de la Generalitat podrán recibir alguna de las siguientes denominaciones:

a) Cañadas: son las vías pecuarias con una anchura no superior a 75 metros.

b) Cordeles: son las vías pecuarias con una anchura no superior a 37,5 metros.

c) Veredas o azagadores: son las vías pecuarias con una anchura no superior a 20 metros.

d) Coladas: son las vías pecuarias, cuya anchura será la que se determine en el acto de clasificación.

2. Estas denominaciones son compatibles con otras como la de vía pecuaria real, camí d'empru, camí del realenc, paso ganadero, braç d'assagador, fillola, camino ganadero, majadas, mallades, abrevaderos, camí de bestiar, camí o assagador d'herbatge, lligallo, carrerada, carrerassa o cabañera.

Artículo 6. Red de Vías Pecuarias de la Comunitat Valenciana

1. Se crea la Red de Vías Pecuarias de la Comunitat Valenciana de la que forman parte todas las vías pecuarias clasificadas y todas aquellas que en el futuro se classifiquen. Esta red constituye una malla de corredores que poseen las características de trazado, longitud y anchura determinados en los correspondientes actos clasificatorios.

2. La Generalitat conservarà este patrimoni natural per mitjà d'actuacions de restauració mediambiental i adequació a l'ús públic.

Article 7. De la competència

1. L'exercici de les competències sobre administració i gestió de les vies pecuàries correspon a la conselleria competent en matèria de vies pecuàries, excepte les actuacions que expressament s'atribuïxen al Consell i, quant a les competències que tinguen assumides, la resta de les conselleries.

2. La Generalitat podrà encomanar a les entitats locals la gestió de la conservació, el manteniment i la vigilància dels trams de vies pecuàries que discorreguen pel seu respectiu terme municipal, en els supòsits i amb els requisits establits per la legislació reguladora del règim local.

3. La conselleria competent en matèria de vies pecuàries actuarà en coordinació amb les conselleries i els organismes que procedisquen, a fi d'integrar la seua gestió en el marc general de l'administració del patrimoni de la Generalitat, de la política mediambiental d'esta i de l'ordenació del territori.

Article 8. Fons Documental i Catàleg de Vies Pecuàries

1. Per al millor coneixement i gestió de les vies pecuàries, actualització de la corresponent cartografia i informació i consulta de les entitats i particulars interessats, així com del públic en general, la conselleria competent en matèria de vies pecuàries recopilarà un Fons Documental de Vies Pecuàries com a inventari i un registre d'informació de la xarxa de vies pecuàries de la Comunitat Valenciana.

En cas de dubte, se sol·licitarà a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua que fixe les formes lingüísticament correctes quant a les denominacions i la tipologia de les vies pecuàries en llengua valenciana, de conformitat amb la seua normativa.

2. El Fons Documental de Vies Pecuàries contindrà els documents, plans, antecedents i actes administratius relatius a les vies pecuàries de la Comunitat Valenciana, amb subjecció al que establix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

3. Tenint com a base el Fons Documental de Vies Pecuàries s'aprovarà un Catàleg de Vies Pecuàries de la Comunitat Valenciana, en què en figuraran almenys l'amplària o els itineraris establits en les corresponents ordres o resolucions de classificació.

El Catàleg de Vies Pecuàries s'actualitzarà i figurarà en la pàgina web de la Generalitat.

TÍTOL I

De les potestats administratives sobre les vies pecuàries, gestió i modificació de traçat

CAPÍTOL I

Potestats administratives sobre les vies pecuàries

Article 9. Conservació i defensa de les vies pecuàries

1. Correspon a la Generalitat l'administració, conservació, millora, recuperació, tutela i defensa de les vies pecuàries i l'itinerari de les quals discorrega per la Comunitat Valenciana.

2. Les vies pecuàries s'inscriuran en el Registre de la Propietat de conformitat amb la legislació hipotecària, en virtut del certificat expedit per l'administració actuant, que incorpore l'acte administratiu ferm en la via administrativa del que resulta la seua configuració perimetral, acompanyat del pla georeferenciat.

Els registradors no podran practicar immatriculacions o inscripcions de finques que estiguen afectes per la delimitació d'una via pecuària. Si l'afecció és parcial la inscripció es limitarà a la part no afectada. Per a això haurà de disposar de la delimitació cartogràfica oficial de les vies pecuàries que permeta establir l'afecció espacial. En cas de dubte fundat podrà sol·licitar un certificat acreditatiu a la conselleria competent en matèria de vies pecuàries. Transcorregut un mes sense haver rebut contestació s'entendrà que no hi ha obstacle per a la inscripció.

Els registradors de la propietat comunicaran a la conselleria competent en matèria de vies pecuàries els documents que sol·liciten ins-

2. La Generalitat conservarà este patrimonio natural mediante actuaciones de restauración medioambiental y adecuación a su uso público.

Artículo 7. De la competencia

1. El ejercicio de las competencias sobre administración y gestión de las vías pecuarias corresponde a la conselleria competente en materia de vías pecuarias, salvo las actuaciones que expresamente se atribuyen al Consell y, en razón de las competencias que tengan asumidas, el resto de las conselleries.

2. La Generalitat podrà encomendar a las entidades locales la gestión de la conservación, mantenimiento y vigilancia de los tramos de vías pecuarias que discurran por su respectivo término municipal, en los supuestos y con los requisitos establecidos por la legislación reguladora del régimen local.

3. La conselleria competente en materia de vías pecuarias actuará en coordinación con las conselleries y organismos que procedan, a fin de integrar su gestión en el marco general de la administración del patrimonio de la Generalitat, de la política medioambiental de la misma y de la ordenación del territorio.

Artículo 8. Fondo Documental y Catálogo de Vías Pecuarias

1. Para el mejor conocimiento y gestión de las vías pecuarias, actualización de la correspondiente cartografía e información y consulta de las entidades y particulares interesados, así como del público en general, se recopilará por la conselleria competente en materia de vías pecuarias un Fondo Documental de Vías Pecuarias como inventario y registro de información de la red de vías pecuarias de la Comunitat Valenciana.

En caso de duda, se solicitará a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua que fije las formas lingüísticamente correctas en cuanto a las denominaciones y tipología de las vías pecuarias en lengua valenciana, de conformidad con su normativa.

2. El Fondo Documental de Vías Pecuarias contendrá los documentos, planos, antecedentes y actos administrativos relativos a las vías pecuarias de la Comunitat Valenciana, con sujeción a lo dispuesto en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal.

3. Teniendo como base el Fondo Documental de Vías Pecuarias se aprobará un Catálogo de Vías Pecuarias de la Comunitat Valenciana, en el que figurarán al menos su anchura o itinerarios establecidos en las correspondientes órdenes o resoluciones de clasificación.

El Catálogo de Vías Pecuarias será actualizado y figurará en la página web de la Generalitat.

TÍTULO I

De las potestades administrativas sobre las vías pecuarias, gestión y modificación de trazado

CAPÍTULO I

Potestades administrativas sobre las vías pecuarias

Artículo 9. Conservación y defensa de las vías pecuarias

1. Corresponde a la Generalitat la administración, conservación, mejora, recuperación, tutela y defensa de las vías pecuarias cuyo itinerario discorra por la Comunitat Valenciana.

2. Las vías pecuarias se inscribirán en el Registro de la Propiedad de conformidad con la legislación hipotecaria, en virtud de certificación expedida por la administración actuante, que incorpore el acto administrativo firme en vía administrativa del que resulta su configuración perimetral, acompañado del plano georeferenciado.

Los registradores no podrán practicar inmatriculaciones o inscripciones de fincas que estén afectas por la delimitación de una vía pecuaria. Si la afección es parcial la inscripción se limitará a la parte no afecta. Para ello deberá disponer de la delimitación cartográfica oficial de las vías pecuarias que permita establecer la afección espacial. En caso de duda fundada podrá solicitar certificación acreditativa a la conselleria competente en materia de vías pecuarias. Transcurrido un mes sin haber recibido contestación se entenderá que no hay obstáculo para la inscripción.

Los registradores de la propiedad comunicarán a la conselleria competente en materia de vías pecuarias los documentos que soliciten ins-

cripció pel que fa a les finques contigües en estos estiguen afectades totalment o parcialment per una via pecuària.

3. L'òrgan competent de la Generalitat en matèria de cartografia haurà de grafiar, dins de les seues competències, amb la simbologia oficial totes les vies pecuàries legalment classificades. Així mateix, s'instarà el Centre de Gestió Cadastral perquè assumisca amb caràcter preventiu el grafiat d'estes fins al moment de la seua delimitació ferma en via administrativa.

4. Les vies pecuàries hauran de reflectir-se en els plans generals i en la resta d'instruments urbanístics, de conformitat amb el que disposa la legislació urbanística valenciana i en esta llei.

Article 10. Restabliment i recuperació d'ofici de les vies pecuàries

1. La Generalitat vetlarà pel restabliment i la integritat de les vies pecuàries en les quals s'hagen produït intrusions.

En cas d'ocupació de la via pecuària per a fins diferents dels definits en l'article 3 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, es procedirà a revisar l'autorització o concessió que s'haguera atorgat si existira, o bé a la recuperació d'ofici si esta ocupació fóra il·legal.

2. La Generalitat podrà recuperar per si mateixa, en qualsevol moment, la possessió de les vies pecuàries indegudament ocupades, de conformitat amb el que disposa la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, de Patrimoni de la Generalitat, així com restaurar la continuïtat del trànsit en què hagueren sigut tancades o interrompudes.

CAPÍTOL II *Gestió de les vies pecuàries*

Article 11. Actes de gestió de les vies pecuàries

La gestió de la Generalitat respecte de les vies pecuàries comprén:

1. El dret i el deure d'investigar la situació dels terrenys que es presumisquen pertanyents a estes.

2. La classificació.

3. La delimitació.

4. L'amollonament.

5. La desafectació.

6. Qualsevol altres actes relacionats amb estes.

Article 12. Investigació

La Generalitat té el dret i el deure d'investigar, tant des del punt de vista històric com l'administratiu, la situació dels terrenys que es presumixen pertanyents a les vies pecuàries a fi de determinar la seua titularitat efectiva.

Si a resultes d'esta investigació, es conclou l'existència d'una via pecuària, s'haurà d'incloure en la classificació de les vies pecuàries del terme municipal corresponent com a domini públic pecuari, a través dels procediments de classificació, revisió i actualització.

Article 13. Classificació i els seus efectes

1. La classificació és l'acte administratiu de caràcter declaratiu en virtut del qual la Generalitat determina l'existència, l'amplària, el traçat i la resta de característiques físiques generals de cada via pecuària, així com la seua denominació.

Una vegada classificades, estes queden conceptuades i regulades segons les disposicions de la legislació sobre vies pecuàries, i se'n determina el règim jurídic com a bé de domini públic, inalienable, imprescriptible i inembargable.

2. La classificació es determinarà atenent els antecedents que existisquen en cada cas. Es donarà audiència als propietaris de finques afectats per una via pecuària, als propietaris de finques contigües, a les corporacions locals, a les organitzacions professionals agràries i a les associacions o col·lectius més representatius en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, que tinguen entre els seus fins la defensa de la cabana ramadera i del medi ambient. La classificació s'aprovarà per resolució de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries i el seu termini de resolució serà d'un any des de l'acord d'inici per part de la direcció general competent de la conselleria esmentada.

cripció en cuanto las fincas colindantes en los mismos estén afectadas total o parcialmente por una vía pecuaria.

3. El órgano competente de la Generalitat en materia de cartografía deberá, dentro de sus competencias, grafiar con la simbología oficial todas las vías pecuarias legalmente clasificadas. Asimismo, se instará al Centro de Gestión Catastral para que asuma con carácter preventivo el grafiado de las mismas hasta el momento de su deslinde firme en vía administrativa.

4. Las vías pecuarias deberán reflejarse en los planes generales y en el resto de instrumentos urbanísticos, de conformidad con lo dispuesto en la legislación urbanística valenciana y en esta ley.

Artículo 10. Restablecimiento y recuperación de oficio de las vías pecuarias

1. La Generalitat velará por el restablecimiento y la integridad de las vías pecuarias en las que se hayan producido intrusiones.

En caso de ocupación de la vía pecuaria para fines distintos de los definidos en el artículo 3 de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, se procederá a revisar la autorización o concesión que se hubiera otorgado si existiera, o bien a la recuperación de oficio si dicha ocupación fuera ilegal.

2. La Generalitat podrá recuperar por sí misma, en cualquier momento, la posesión de las vías pecuarias indebidamente ocupadas, de conformidad con lo dispuesto en la ley 14/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, de Patrimonio de la Generalitat, así como restaurar la continuidad del tránsito en las que hubieran sido cerradas o interrumpidas.

CAPÍTULO II *Gestión de las vías pecuarias*

Artículo 11. Actos de gestión de las vías pecuarias

La gestión de la Generalitat respecto de las vías pecuarias, comprende:

1. El derecho y el deber de investigar la situación de los terrenos que se presuman pertenecientes a las mismas.

2. La clasificación.

3. El deslinde.

4. El amojonamiento.

5. La desafectación.

6. Cualesquiera otros actos relacionados con las mismas.

Artículo 12. Investigación

La Generalitat tiene el derecho y el deber de investigar, tanto desde el punto de vista histórico como administrativo, la situación de los terrenos que se presumen pertenecientes a las vías pecuarias a fin de determinar la titularidad efectiva de las mismas.

Si a resultados de dicha investigación, se concluye la existencia de una vía pecuaria, se deberá incluir en la clasificación de las vías pecuarias del término municipal correspondiente como dominio público pecuario, a través de los procedimientos de clasificación, revisión y actualización.

Artículo 13. Clasificación y sus efectos

1. La clasificación es el acto administrativo de carácter declarativo en virtud del cual la Generalitat determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria, así como su denominación.

Una vez clasificadas, éstas quedan conceptuadas y reguladas según las disposiciones de la legislación sobre vías pecuarias, determinando su régimen jurídico como bien de dominio público, inalienable, imprescriptible e inembargable.

2. La clasificación se determinará atendiendo a los antecedentes que existan en cada caso. Se dará audiencia a los propietarios de fincas afectados por una vía pecuaria, a los propietarios de fincas colindantes, a las corporaciones locales, a las organizaciones profesionales agrarias y a las asociaciones o colectivos más representativos en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana, que tengan entre sus fines la defensa de la cabaña ganadera y del medio ambiente. La clasificación se aprobará por resolución de la conselleria competente en materia de vías pecuarias y su plazo de resolución será de un año desde el acuerdo de inicio por parte de la dirección general competente de la conselleria citada.

3. La Generalitat podrà crear noves vies pecuàries, així com ampliar les existents, en especial per a unir trams inconnexos o dotar-los d'una tipologia uniforme. La conselleria competent en matèria de vies pecuàries per mitjà d'una resolució acordarà la creació o l'ampliació, que comportarà la declaració d'utilitat pública a efectes expropiatoris dels béns i els drets afectats.

4. Procedirà la revisió i actualització de la classificació de les vies pecuàries en aquells casos en què s'aprecien errors quant a les característiques físiques, o a la realitat històrica de la Comunitat Valenciana, sempre que estos errors s'acrediten de conformitat amb els antecedents documentals i històrics. En estos casos, es procedirà a una regularització per mitjà d'una nova classificació i el termini de resolució serà d'un any des de l'acord d'inici per part de la direcció general competent en matèria de vies pecuàries.

5. Amb caràcter previ al procediment de delimitació es realitzarà una actualització de la classificació amb cartografia que reflectisca la revisió del traçat longitudinal i de les amplàries reals.

6. Durant la tramitació dels expedients de classificació o revisió de classificació de les vies pecuàries, se suspèn timerà la resolució dels procediments de desafectació i dels procediments de modificació de traçat de les vies pecuàries afectades per l'expedient de classificació o revisió.

Article 14. Acte de delimitació

1. La delimitació és l'acte administratiu que definix els límits degudament georeferenciats de les vies pecuàries, de conformitat amb el que estableix l'acte de classificació.

2. La delimitació executarà i complementarà la classificació en aquells trams en què siga necessària una especial precisió en la determinació de l'amplària i límits de les vies pecuàries.

3. La delimitació s'aprovarà per mitjà d'una resolució de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries, el termini de resolució de la qual serà de 18 mesos des de l'acord d'inici per part de la direcció general competent de la conselleria esmentada i inclourà necessàriament la relació d'ocupacions, intrusions i confrontants que afecten la via que es delimita.

Les operacions de delimitació seran sotmeses a informació pública en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, així com en els taulers d'anuncis dels ajuntaments per on discorren, i s'assenyalaran la data i l'hora de començament de l'operació i el lloc d'iniciació.

En el procediment es donarà audiència als propietaris de finques afectats per una via pecuària, als propietaris de finques contigües, als ajuntaments afectats, després de la notificació prèvia, com també a les organitzacions o als col·lectius interessats el fi dels quals siga la defensa del medi ambient, de conformitat amb el que preveu la legislació vigent.

4. Una vegada iniciat el procediment de delimitació es demanarà del registrador de la propietat competent l'emissió d'un certificat de domini i de càrregues de les finques afectades, així com l'extensió de nota al marge de l'última inscripció de domini d'aquelles. Esta nota marginal tindrà una duració de tres anys i podrà ser prorrogada per altres tres anys successivament per l'administració actuant. Juntament amb la relació inicial de finques afectades s'adjuntarà la delimitació cartogràfica provisional de la via pecuària a fi que el registrador puga informar la administració esmentada de la possible existència de finques no incloses en la relació.

Una vegada acordat l'inici del procediment de delimitació no es podrà instar el procediment judicial amb la mateixa pretensió, ni s'admetran interdictes sobre l'estat possessori de les finques a què es referix la delimitació, mentre este no es duga a terme, de conformitat amb el que disposa l'article 43 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

5. La delimitació aprovada i ferma en via administrativa declara la possessió i la titularitat demanial sobre les vies delimitades, i és títol suficient per a rectificar les situacions jurídiques registrals contradictòries amb la delimitació i per a la immatriculació registral dels béns de domini públic, de conformitat amb la legislació registral aplicable.

6. Una vegada aprovada la classificació d'una via pecuària, es podrà realitzar un procés de delimitació abreujat dels terrenys que ocupa, sempre i quan conste la conformitat expressa dels interessats. Perquè esta delimitació abreujada siga vàlida, haurà de comptar amb la conformitat unànime dels afectats.

3. La Generalitat podrà crear nuevas vías pecuarias, así como ampliar las existentes, en especial para unir tramos inconnexos o dotarlos de una tipología uniforme. La conselleria competente en materia de vías pecuarias mediante resolución acordará la creación o ampliación, que conllevará la declaración de utilidad pública a efectos expropiatorios de los bienes y derechos afectados.

4. Procederá la revisión y actualización de la clasificación de las vías pecuarias en aquellos casos en los que se aprecien errores en cuanto a sus características físicas, o a la realidad histórica de la Comunitat Valenciana, siempre que dichos errores se acrediten de conformidad con los antecedentes documentales e históricos. En estos casos, se procederá a una regularización mediante una nueva clasificación y su plazo de resolución será de un año desde el acuerdo de inicio por parte de la dirección general competente en materia de vías pecuarias.

5. Con carácter previo al procedimiento de deslinde se realizará una actualización de la clasificación con cartografía que refleje la revisión del trazado longitudinal y de las anchuras reales.

6. Durante la tramitación de los expedientes de clasificación o revisión de clasificación de las vías pecuarias, se suspenderá la resolución de los procedimientos de desafectación y de los procedimientos de modificación de trazado de las vías pecuarias afectadas por el expediente de clasificación o revisión.

Artículo 14. Acto de deslinde

1. El deslinde es el acto administrativo que define los límites debidamente georeferenciados de las vías pecuarias, de conformidad con lo establecido en el acto de clasificación.

2. El deslinde ejecutará y complementarà la clasificación en aquellos tramos en que sea necesaria una especial precisión en la determinación de la anchura y límites de las vías pecuarias.

3. El deslinde se aprobará mediante resolución de la conselleria competente en materia de vías pecuarias, cuyo plazo de resolución será de 18 meses desde el acuerdo de inicio por parte de la dirección general competente de la conselleria citada e incluirá necesariamente la relación de ocupaciones, intrusiones y colindancias que afecten a la vía que se deslinda.

Las operaciones de deslinde serán sometidas a información pública en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, así como en los tablores de anuncios de los ayuntamientos por donde discurren, señalando la fecha y la hora de comienzo de la operación y el lugar de iniciación.

En el procedimiento se dará audiencia a los propietarios de fincas afectados por una vía pecuaria, a los propietarios de fincas colindantes, a los ayuntamientos afectados, previa notificación, así como a las organizaciones o colectivos interesados cuyo fin sea la defensa del medio ambiente, de conformidad con lo previsto en la legislación vigente.

4. Iniciado el procedimiento de deslinde se recabará del registrador de la propiedad competente la emisión de certificación de dominio y cargas de las fincas afectadas, así como la extensión de nota al margen de la última inscripción de dominio de aquellas. Esta nota marginal tendrá una duración de tres años y podrá ser prorrogada por otros tres años sucesivamente por la administración actuante. Junto con la relación inicial de fincas afectadas se acompañará la delimitación cartográfica provisional de la vía pecuaria a fin de que el registrador pueda informar a dicha administración de la posible existencia de fincas no incluidas en la relación.

Una vez acordado el inicio del procedimiento de deslinde no podrá instarse procedimiento judicial con igual pretensión, ni se admitirán interdictos sobre el estado posesorio de las fincas a que se refiere el deslinde, mientras éste no se lleve a cabo, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 43 de la Ley 33/2003, de 3 noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas.

5. El deslinde aprobado y firme en via administrativa declara la posesión y la titularidad demanial sobre las vías deslindadas, y es título suficiente para rectificar las situaciones jurídicas registrales contradictorias con el deslinde y para la immatriculació registral de los bienes de dominio público, de conformidad con la legislación registral aplicable.

6. Una vez aprobada la clasificación de una vía pecuaria, se podrá realizar un proceso de delimitación abreujado de los terrenos que ocupa, siempre y cuando conste la conformidad expresa de los interesados. Para que esta delimitación abreujada sea válida, deberá contar con la conformidad unànime de los afectados.

Aquesta delimitació tindrà els mateixos efectes que un procés de delimitació ordinari.

Article 15. Amollonament

1. L'amollonament és el procediment administratiu segons el qual, una vegada aprovada la delimitació, es determinen amb caràcter permanent els límits de les vies pecuàries sobre el terreny amb fites o mollons. S'aprovarà per mitjà d'una resolució de la direcció general competent en matèria de vies pecuàries.

2. La resolució d'aprovació de la delimitació és el títol per a dur a terme el procediment d'amollonament. El procediment d'amollonament haurà de fer-se amb intervenció dels interessats en el termini màxim d'un any des de la fermesa en via administrativa de la resolució esmentada.

3. Les operacions d'amollonament s'iniciaran després de la notificació prèvia a tots els propietaris contigus i als ajuntaments afectats. En les notificacions i en els anuncis en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* es farà constar la data i l'hora de començament de l'operació, el lloc d'iniciació, com també que les reclamacions només podran versar sobre la pràctica de l'amollonament, sense que, de cap manera, pugui referir-se a la delimitació.

4. Quan es tracte de la reposició de fites o mollons deteriorats o desapareguts no serà necessari seguir el procediment anterior.

Article 16. Senyalització de vies pecuàries

1. Tot projecte de construcció de línies fèrries, canals, carreteres o altres infraestructures lineals que creuen les vies pecuàries hauran d'assegurar i preveure la senyalització dels passos necessaris, que seran a compte del titular dels mencionats projectes.

2. Així mateix, l'administració titular de les línies fèrries, canals, carreteres o altres infraestructures lineals que creuen en l'actualitat les vies pecuàries hauran de procedir-ne a la senyalització.

3. Procedix la senyalització de qualsevol element o instal·lació aïllada ubicat dins de l'amplària legal de la via pecuària, el cost de la qual serà a càrrec del titular d'este element o instal·lació.

4. La senyalística serà aprovada per la conselleria competent en matèria de vies pecuàries.

CAPÍTOL III

De la desafectació de terrenys de vies pecuàries

Article 17. Desafectació de terrenys de vies pecuàries i destinació dels béns desafectats

1. La conselleria competent en matèria de vies pecuàries per mitjà d'una resolució podrà desafectar del domini públic els terrenys de les vies pecuàries que no siguen adequats per a les destinacions de l'article 2 de la present llei.

2. La desafectació dels terrenys ha de ser expressa.

3. El procediment de desafectació haurà d'incloure la consulta prèvia als organismes establits en l'article 13.2 de la present llei, així com un període d'informació pública d'un mes de duració. El termini màxim legal per a resoldre serà d'un any des de l'acord d'inici per part de la direcció general competent en matèria de vies pecuàries.

Esta actuació haurà d'estar degudament motivada mitjançant un informe documental que determine les causes que aconsellen la desafectació i que justifique la impossibilitat material de recuperar les funcions establertes per a les vies ramaders en l'article de la present llei.

4. La valoració dels terrenys desafectats correspon a l'òrgan administratiu competent en matèria de patrimoni, i s'inscriurà en el Registre de la Propietat la desafectació dels terrenys de les vies pecuàries, així com el règim de la seua alienació, cessió i permuta que, si és el cas, comporte. El càlcul del seu valor s'efectuarà prenent com a referència la superfície classificada.

Esta valoració s'efectuarà prèviament la depuració física i jurídica de la via pecuària o del tram d'èsta.

5. Una vegada finalitzat el procediment de desafectació, els terrenys desafectats tindran la condició de béns patrimonials de la Generalitat i es gestionaran per la conselleria competent en matèria de patrimoni.

Esta delimitación tendrá los mismos efectos que un proceso de delimitación ordinario.

Artículo 15. Amojonamiento

1. El amojonamiento es el procedimiento administrativo en virtud del cual, una vez aprobado el deslinde, se determinan con carácter permanente los límites de las vías pecuarias sobre el terreno con hitos o mojones. Se aprobará mediante resolución de la dirección general competente en materia de vías pecuarias.

2. La resolución de aprobación del deslinde es el título para llevar a cabo el procedimiento de amojonamiento. El procedimiento de amojonamiento deberá hacerse con intervención de los interesados en el plazo máximo de un año desde la firmeza en vía administrativa de la resolución citada.

3. Las operaciones de amojonamiento se iniciarán previa notificación a todos los propietarios colindantes y a los ayuntamientos afectados. En las notificaciones y en los anuncios en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* se hará constar la fecha y la hora de comienzo de la operación, lugar de iniciación, así como que las reclamaciones solo podrán versar sobre la práctica del amojonamiento, sin que en modo alguno pueda referirse al deslinde.

4. Cuando se trate de la reposición de hitos o mojones deteriorados o desaparecidos no será necesario seguir el procedimiento anterior.

Artículo 16. Señalización de vías pecuarias

1. Todo proyecto de construcción de líneas férreas, canales, carreteras u otras infraestructuras lineales que crucen las vías pecuarias deberán asegurar y prever la señalización de los pasos necesarios, que serán a cuenta del titular de los mencionados proyectos.

2. Asimismo, la administración titular de las líneas férreas, canales, carreteras u otras infraestructuras lineales que crucen en la actualidad las vías pecuarias deberá proceder a su señalización.

3. Procede la señalización de cualquier elemento o instalación aislada ubicado dentro del ancho legal de la vía pecuaria, cuyo coste corre a cargo del titular de dicho elemento o instalación.

4. La señalética será aprobada por la conselleria competente en materia de vías pecuarias.

CAPÍTULO III

De la desafectación de terrenos de vías pecuarias

Artículo 17. Desafectación de terrenos de vías pecuarias y destino de los bienes desafectados

1. La conselleria competente en materia de vías pecuarias mediante Resolución podrá desafectar del dominio público los terrenos de las vías pecuarias que no sean adecuados para los destinos del artículo 2 de la presente ley.

2. La desafectación de los terrenos debe ser expresa.

3. El procedimiento de desafectación habrá de incluir la consulta previa a los organismos contemplados en el artículo 13.2 de la presente ley, así como un período de información pública de un mes de duración. El plazo máximo legal para resolver será de un año desde el acuerdo de inicio por parte de la dirección general competente en materia de vías pecuarias.

Esta actuación tendrá que estar debidamente motivada mediante un informe documental que determine las causas que aconsejan la desafectación y que justifique la imposibilidad material de recuperar las funciones establecidas para las vías ganaderas en el artículo de la presente ley.

4. La valoración de los terrenos desafectados corresponde al órgano administrativo competente en materia de patrimonio, y se inscribirá en el Registro de la Propiedad la desafectación de los terrenos de las vías pecuarias, así como el régimen de su enajenación, cesión y permuta que, en su caso, conlleve. El cálculo de su valor se efectuará tomando como referencia la superficie clasificada.

Dicha valoración se efectuará previa depuración física y jurídica de la vía pecuaria o tramo de la misma.

5. Una vez finalizado el procedimiento de desafectación, los terrenos desafectados tendrán la condición de bienes patrimoniales de la Generalitat y se gestionarán por la conselleria competente en materia de patrimonio.

6. En la destinació dels terrenys ja desafectats prevaldrà l'interès públic o social.

Article 18. Alienació dels terrenys de vies pecuàries desafectats

1. La conselleria competent en matèria de patrimoni podrà alienar per qualsevol títol oneros o gratuït els terrenys desafectats d'estes, d'acord amb la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, de Patrimoni de la Generalitat.

2. Els beneficis de la seua alienació es destinaran a la creació, l'ampliació, el restabliment, la conservació i la millora de la xarxa de vies pecuàries. Estes beneficis es destinaran preferentment a les vies pecuàries del terme o termes municipals on s'haja produït l'alienació i només quan no siga possible o necessari en l'àmbit territorial més pròxim a la via pecuària alienada.

3. Les cessions per a fins d'utilitat pública o interès social seran gratuïtes.

4. Les permutes dels terrenys desafectats s'orientaran, amb un informe previ que fonamente la necessitat de realitzar esta permuta, cap a la creació, l'ampliació o el restabliment de les vies pecuàries, de manera que els terrenys a permutar puguen servir per a adquirir altres sobre els quals s'estenga el traçat de les vies pecuàries, i es tindrà en compte que el terreny permutat ha d'estar unit a una via pecuària existent, la idoneïtat de la seua situació i que el seu valor siga equivalent. Si hi ha diferència de valor, es compensarà econòmicament la Generalitat amb la diferència esmentada.

CAPÍTOL IV

De les modificacions de traçat de les vies pecuàries

Article 19. Modificacions de traçat per raons d'interès públic i excepcionalment per raons d'interès particular

1. Per raons d'interès públic i, excepcionalment i de forma motivada, per interès particular, afectació i desafectació prèvia o simultània, es podrà variar o desviar el traçat d'una via pecuària, sempre que s'assegure el manteniment de la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris i dels traçats i la continuïtat del trànsit ramader juntament amb la seua utilització per a les destinacions arrellegades per l'article 2 d'esta llei.

2. La modificació del traçat se sotmetrà a consulta prèvia dels organismes i les entitats establits en l'article 13.2 de la present llei.

3. La modificació del traçat se sotmetrà a informació pública per espai d'un mes, i s'aprovarà per mitjà d'una resolució de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries, el termini de resolució de la qual serà d'un any des de l'acord d'inici per part de la direcció general competent de la conselleria esmentada.

4. La modificació per interès particular únicament es podrà aprovar quan supose una millora de caràcter substancial en el nou traçat, des del punt de vista ambiental i en relació als usos públics tradicionals i actuals. De cap manera no es podrà admetre si interfereix, dificulta o empitjora la protecció dels valors naturals o els fins exposats en l'article 4 de la present llei, i hauran d'inscriure's en el Registre de la Propietat. En este cas, tots els gastos que genere la modificació del traçat, inclosa la posada a la disposició dels nous terrenys, les obres d'adequació mediambiental, l'amollonament i la senyalització, així com els atorgaments d'escriptures i la seua inscripció lliure de càrregues en el Registre de la Propietat, seran a càrrec de l'interessat.

5. L'acord de modificació del traçat substituirà l'acte de classificació en tot allò que es referix als trams objecte de variació. No serà necessària la delimitació prèvia del tram original quan el traçat discórrega íntegrament per terrenys en què no hi haja més limitrofs que la Generalitat o l'interessat que aporta els terrenys. Els nous terrenys s'aportaran amb plena disponibilitat, lliures de tota càrrega i s'inscriuran a favor de la Generalitat com a via pecuària. En tals casos, si fóra necessari, es procedirà directament a l'amollonament i la senyalització adequats dels nous trams de via pecuària.

6. En el destino de los terrenos ya desafectados prevalecerá el interés público o social.

Artículo 18. Enajenación de los terrenos de vías pecuarias desafectados

1. La conselleria competente en materia de patrimonio podrá enajenar por cualquier título oneroso o gratuito los terrenos desafectados de las mismas, de acuerdo con la Ley 14/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, de Patrimonio de la Generalitat.

2. Los beneficios de su enajenación se destinarán a la creación, ampliación, restablecimiento, conservación y mejora de la red de vías pecuarias. Estos beneficios se destinarán preferentemente a las vías pecuarias del término o términos municipales donde se haya producido la alienación y sólo cuando no sea posible o necesario en el ámbito territorial más próximo a la vía pecuaria alienada.

3. Las cesiones para fines de utilidad pública o interés social serán gratuitas.

4. Las permutas de los terrenos desafectados se orientarán, previo informe que fundamente la necesidad de realizar dicha permuta, hacia la creación, ampliación o restablecimiento de las vías pecuarias, de suerte que los terrenos a permutar puedan servir para adquirir otros sobre los que se extienda el trazado de las vías pecuarias, debiéndose tener en cuenta que el terreno permutado debe estar unido a una vía pecuaria existente, la idoneidad de su situación y que su valor sea equivalente. Si existiera diferencia de valor, se compensará económicamente a la Generalitat con dicha diferencia.

CAPÍTULO IV

De las modificaciones de trazado de las vías pecuarias

Artículo 19. Modificaciones de trazado por razones de interés público y excepcionalmente por razones de interés particular

1. Por razones de interés público y, excepcionalmente y de forma motivada, por interès particular, previa o simultánea afectación y desafectación, se podrá variar o desviar el trazado de una vía pecuaria, siempre que se asegure el mantenimiento de la integridad superficial, la idoneidad de los itinerarios y de los trazados y la continuidad del tránsito ganadero junto con su utilización para los destinos recogidos por el artículo 2 de esta ley.

2. La modificación del trazado se someterá a consulta previa de los organismos y entidades contemplados en el artículo 13.2 de la presente ley.

3. La modificación del trazado se someterá a información pública por espacio de un mes, y se aprobará mediante resolución de la conselleria competente en materia de vías pecuarias, cuyo plazo de resolución será de un año desde el acuerdo de inicio por parte de la dirección general competente de la conselleria citada.

4. La modificación por interès particular únicamente se podrá aprobar cuando suponga una mejora de carácter sustancial en el nuevo trazado desde el punto de vista ambiental y en relación con los usos públicos tradicionales y actuales. De ninguna manera no podrá admitirse si interfere, dificulta o empeora la protección de los valores naturales o los fines expuestos en el artículo 4 de la presente ley y deberán inscribirse en el Registro de la Propiedad. En este caso, todos los gastos que genere la modificación del trazado, incluida la puesta a disposición de los nuevos terrenos, las obras de adecuación medioambiental, su amojonamiento y señalización, así como los otorgamientos de escrituras y su inscripción libre de cargas en el Registro de la Propiedad, correrán a cargo del interesado.

5. El acuerdo de modificación del trazado sustituirá al acto de clasificación en cuanto se refiere a los tramos objeto de variación. No será necesario el deslinde previo del tramo original cuando el trazado discorra íntegramente por terrenos en los que no existieren más colindantes que la Generalitat o el interesado que aporta los terrenos. Los nuevos terrenos se aportarán con plena disponibilidad, libres de toda carga y se inscribirán a favor de la Generalitat como vía pecuaria. En tales casos, si fuera necesario, se procederá directamente al amojonamiento y señalización adecuada de los nuevos tramos de vía pecuaria.

CAPÍTOL V

Vies pecuàries i planejament territorial i urbanístic

Article 20. Les vies pecuàries i la seua integració en el planejament urbanístic

1. Les vies pecuàries de la Generalitat hauran de grafir-se en els instruments de planejament urbanístic i, si és el cas, territorial, de conformitat amb la normativa sectorial vigent, i estaran subjectes al que s'ha disposat per la legislació mencionada en tot allò concernent a usos i aprofitaments d'estes.

2. L'aprovació d'un pla que afecte el traçat de les vies pecuàries comportarà automàticament la classificació del seu nou traçat segons el planejament aprovat i comportarà també les afectacions i desafectacions necessàries del domini públic d'acord amb la normativa de patrimoni de la Generalitat.

Esta aprovació requerirà l'informe previ favorable de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries.

Article 21. Tractament urbanístic de les vies pecuàries

1. L'instrument de planejament de la nova ordenació urbanística o territorial haurà d'assegurar el manteniment de la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris i la continuïtat dels traçats. També hauran de preservar-se el trànsit ramader i els altres usos compatibles i complementaris.

2. En sòl urbà i urbanitzable, si el nou planejament no altera el traçat d'una via pecuària ni afecta l'ús compatible o complementari, s'integrarà com a passeig o albereda, i en correspondrà la adequació, la conservació i el manteniment a l'ajuntament. Esta gestió es determinarà de conformitat amb els instruments establits legalment, que asseguren una adequada coordinació de l'acció administrativa sobre vies pecuàries.

En el cas que no es puga complir amb el que hi ha disposat en el paràgraf anterior i, amb la justificació prèvia de la impossibilitat de respectar la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris, la continuïtat dels traçats i els usos de la via pecuària, el planejament haurà d'optar per alguna de les alternatives que s'exposen per orde de prevalença:

a) Modificació de traçat. Si el nou planejament no permet un ús complementari i fóra necessària l'alteració del traçat d'una via pecuària, l'instrument de planejament haurà de preveure a càrrec de la corresponent actuació un traçat alternatiu, se n'assegurarà el manteniment de la integritat superficial, el caràcter idoni del nou itinerari i la continuïtat, i s'haurà d'integrar en la malla urbana com a passeig o albereda en les mateixes condicions que les establides en l'apartat 1 d'este article.

La modificació del traçat de la via pecuària requerirà l'informe favorable de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries, preceptiu i vinculant, per a l'aprovació de l'instrument d'ordenació urbanística o territorial, que haurà de tindre en compte que es complixen els requisits establits en l'apartat 1 d'este article.

b) Mutació demanial externa. Si, a conseqüència del planejament, la via pecuària o tram d'aquesta resulta afectada un ús o servici públic i n'esdevé impossible la modificació del traçat, en procedirà la mutació demanial externa en els termes que preveu la Llei de Patrimoni de la Generalitat.

c) Desafectació. Si, a conseqüència del planejament, la via pecuària no resulta afectada un ús o servici públic i en resulta impossible la modificació del traçat, en procedix la desafectació. Els terrenys desafectats tindran la condició de béns patrimonials de la Generalitat. L'administració autonòmica participarà en els procediments reparcel·lators en els termes que preveu la legislació urbanística.

3. El desenrotllament dels instruments de planejament urbanístic o territorial que afecte alguna via pecuària produirà els efectes propis de la delimitació, sense que en siga necessària la fitació, en quedar delimitades per la nova trama. La informació pública dels procediments de desafectació o canvi de traçat de les vies pecuàries s'integrarà en el procediment d'aprovació del corresponent instrument de planejament.

4. En sòl no urbanitzable, les vies pecuàries tindran la condició de sòl no urbanitzable protegit, amb l'amplària legal que figure en la classificació.

CAPÍTULO V

Vías pecuarias y planeamiento territorial y urbanístico

Artículo 20. Las vías pecuarias y su integración en el planeamiento urbanístico

1. Las vías pecuarias de la Generalitat deberán grafirse en los instrumentos de planeamiento urbanístico y, en su caso, territorial, de conformidad con la normativa sectorial vigente, y estarán sujetas a lo dispuesto por dicha legislación en todo lo concerniente a usos y aprovechamientos de las mismas.

2. La aprobación de un plan que afecte al trazado de las vías pecuarias comportará automáticamente la clasificación de su nuevo trazado conforme al planeamiento aprobado y conllevará también las afectaciones y desafectaciones necesarias del dominio público de acuerdo con la normativa de patrimonio de la Generalitat.

Dicha aprobación requerirá informe previo favorable de la conselleria competente en materia de vías pecuarias.

Artículo 21. Tratamiento urbanístico de las vías pecuarias

1. El instrumento de planeamiento de la nueva ordenación urbanística o territorial deberá asegurar el mantenimiento de la integridad superficial, la idoneidad de los itinerarios y la continuidad de los trazados. También deberán preservarse el tránsito ganadero y los demás usos compatibles y complementarios.

2. En suelo urbano y urbanizable, si el nuevo planeamiento no altera el trazado de una vía pecuaria ni afecta al uso compatible o complementario en la misma, se integrará como paseo o alameda, correspondiendo su adecuación, conservación y mantenimiento al ayuntamiento. Dicha gestión se determinará de conformidad con los instrumentos establecidos legalmente, que aseguren una adecuada coordinación de la acción administrativa sobre vías pecuarias.

En el caso de que no se pueda cumplir con lo dispuesto en el párrafo anterior y, previa justificación de la imposibilidad de respetar la integridad superficial, la idoneidad de los itinerarios, la continuidad de los trazados y los usos de la vía pecuaria, el planeamiento deberá optar por alguna de las alternativas que se exponen por orden de prevalencia:

a) Modificación de trazado. Si el nuevo planeamiento no permite un uso complementario y fuera necesaria la alteración del trazado de una vía pecuaria, el instrumento de planeamiento deberá contemplar a cargo de la correspondiente actuación un trazado alternativo, asegurando el mantenimiento de la integridad superficial, el carácter idóneo del nuevo itinerario y su continuidad, debiendo integrarse en la malla urbana como paseo o alameda en las mismas condiciones que las establecidas en el apartado 1 del presente artículo.

La modificación del trazado de la vía pecuaria requerirá informe favorable de la conselleria competente en materia de vías pecuarias, preceptivo y vinculante, para la aprobación del instrumento de ordenación urbanística o territorial, que deberá tener en cuenta que se cumplen los requisitos establecidos en el apartado 1 del presente artículo.

b) Mutación demanial externa. Si, a consecuencia del planeamiento, la vía pecuaria o tramo de la misma resulta afectada a un uso o servicio público y deviene imposible la modificación de su trazado procederá la mutación demanial externa en los términos previstos en la Ley de Patrimonio de la Generalitat.

c) Desafectación. Si, a consecuencia del planeamiento, la vía pecuaria no resulta afectada a un uso o servicio público y resulta imposible la modificación de su trazado procede la desafectación de la misma. Los terrenos desafectados tendrán la condición de bienes patrimoniales de la Generalitat. La administración autonómica participará en los procedimientos reparcelatorios en los términos previstos en la legislación urbanística.

3. El desarrollo de los instrumentos de planeamiento urbanístico o territorial que afecte a alguna vía pecuaria producirá los efectos propios del deslinde, sin que sea necesario su amojonamiento, al quedar aquellos delimitados por la nueva trama. La información pública de los procedimientos de desafectación o cambio de trazado de las vías pecuarias se integrará en el procedimiento de aprobación del correspondiente instrumento de planeamiento.

4. En suelo no urbanizable, las vías pecuarias tendrán la condición de suelo no urbanizable protegido, con la anchura legal que figure en la clasificación.

CAPÍTOL VI

Modificacions de traçat per la realització d'obres públiques sobre terrenys de vies pecuàries

Article 22. Modificacions de traçat per la realització d'obres públiques

1. Quan es projecte una obra pública sobre el terreny pel qual discorra una via pecuària, l'administració que promoga l'execució de l'obra pública haurà de remetre a la direcció territorial de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries una sol·licitud perquè es modifique el traçat, acompanyada d'una memòria i d'un projecte tècnic en què es justifique la impossibilitat de projectar-la per un altre lloc i motivar la necessitat d'eixa afecció, així com assegurar que el traçat alternatiu de la via pecuària garantisca el manteniment de les seues característiques i la continuïtat del trànsit ramader i del seu itinerari, així com els altres usos compatibles i complementaris d'aquell.

S'entén per obra pública el resultat d'un conjunt de treballs de construcció o d'enginyeria civil destinat a complir per si mateix una funció econòmica o tècnica que tinga com a objecte un bé immoble i que responga a les necessitats específiques d'una Administració Pública, de conformitat amb el que disposa la legislació de contractes del sector públic.

2. La conselleria competent en matèria de vies pecuàries, abans d'adoptar l'acord sobre la modificació del traçat, valorarà les raons de l'Administració i, especialment, la necessitat de la realització d'esta sobre la via pecuària i exigirà que el seu traçat alternatiu complisca els requisits establits en l'article 19.1 de la present llei.

Així mateix, es donarà audiència als organismes i a les entitats establits en l'article 13.2 de la present llei i s'inclourà un període d'informació pública d'un mes.

A càrrec de l'Administració o entitat actuant es durà a terme la disponibilitat a favor de la Generalitat, lliure de càrregues, i la inscripció final en el Registre de la Propietat dels terrenys pels quals discorrerà el nou traçat de la via pecuària.

3. Si la intercepció de l'obra projectada es fa dins de l'amplària legal de la via pecuària, i no cal procedir a cap modificació, ja que permet els usos establits en la llei per a les vies pecuàries, s'haurà de resoldre en el mateix projecte la restitució de la via afectada amb els mitjans tècnics que siguen més adequats.

4. No obstant això, si la nova obra requerira la total ocupació de la via pecuària, o no fóra possible complir el que estableix el paràgraf anterior, l'administració actuant haurà d'assegurar un traçat alternatiu que complisca els requisits establits en l'article 19.1 de la present llei.

5. La via pecuària sobre la qual es pretenga la realització de l'obra pública conservarà el caràcter demanial fins que no es produïska l'acord de modificació del traçat, després de la desafectació prèvia o simultània d'esta.

6. En tot cas s'evitarà qualsevol modificació de traçat que comporte substituir un tram de via pecuària pels vials de servici de la mateixa infraestructura, i l'adscripció a usos no previstos en la norma bàsica.

7. En cas d'abandó o pèrdua de funcionalitat de l'obra sobre terrenys que hagueren sigut anteriorment via pecuària, estos revertiran a la situació inicial per mitjà de la corresponent mutació demanial i, si és el cas, amb el canvi de titularitat d'estos. En estos supòsits, s'atindrà al que disposa l'article 37.2 de la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, de Patrimoni de la Generalitat.

8. Quan per motius d'expedients de modificació del traçat de les vies pecuàries per obres públiques siga necessari ocupar terrenys d'estes amb caràcter urgent i, amb la justificació prèvia, es podrà autoritzar provisionalment la iniciació de les obres, sempre que queden assegurats els usos establits en la present llei i el promotor del projecte garantisca l'aportació dels terrenys necessaris per a la modificació proposada i sense que això excloga, si és el cas, la posterior tramitació reglamentària de l'expedient de modificació a què tinguera lloc.

Article 23. Encreuament de les vies pecuàries per realització d'obres públiques sobre terrenys de vies pecuàries

1. Quan les obres públiques hagen de creuar la via pecuària, no serà necessari procedir a la modificació del traçat d'esta.

CAPÍTULO VI

Modificaciones de trazado por la realización de obras públicas sobre terrenos de vías pecuarias

Artículo 22. Modificaciones de trazado por la realización de obras públicas

1. Cuando se proyecte una obra pública sobre el terreno por el que discurra una vía pecuaria, la administración que promueva la ejecución de la obra pública habrá de remitir a la dirección territorial de la conselleria competente en materia de vías pecuarias una solicitud para que se modifique el trazado, acompañada de una memoria y de un proyecto técnico en el que se justifique la imposibilidad de proyectarla por otro lugar y motivar la necesidad de esa afección, así como asegurar que el trazado alternativo de la vía pecuaria garantice el mantenimiento de sus características y la continuidad del tránsito ganadero y de su itinerario, así como los demás usos compatibles y complementarios de aquél.

Se entiende por obra pública el resultado de un conjunto de trabajos de construcción o de ingeniería civil, destinado a cumplir por sí mismo una función económica o técnica, que tenga por objeto un bien inmueble y que responda a las necesidades específicas de una Administración Pública, de conformidad con lo dispuesto en la legislación de contratos del sector público.

2. La conselleria competente en materia de vías pecuarias, antes de adoptar el acuerdo sobre la modificación del trazado, valorará las razones de la Administración y, especialmente, la necesidad de la realización de la misma sobre la vía pecuaria y exigirá que su trazado alternativo cumpla los requisitos establecidos en el artículo 19.1 de la presente ley.

Asimismo, se dará audiencia a los organismos y entidades contempladas en el artículo 13.2 de la presente ley y se incluirá un período de información pública de un mes.

Con cargo a la Administración o entidad actuante, se llevará a cabo la disponibilidad a favor de la Generalitat, libre de cargas, e inscripción final en el Registro de la Propiedad de los terrenos por los que discurrirá el nuevo trazado de la vía pecuaria.

3. Si la intercepció de la obra projectada se hace dentro de la anchura legal de la vía pecuaria, y no es necesario proceder a modificación alguna, por cuanto permite los usos establecidos en la ley para las vías pecuarias, se deberá solventar en el propio proyecto la restitución de la vía afectada mediante los medios técnicos que sean más adecuados.

4. No obstante lo anterior, si la nueva obra requiriese la total ocupación de la vía pecuaria, o no fuera posible cumplir lo establecido en el párrafo anterior, la administración actuante deberá asegurar un trazado alternativo que cumpla los requisitos establecidos en el artículo 19.1 de la presente ley.

5. La vía pecuaria sobre la que se pretenda la realización de la obra pública conservarà su carácter demanial hasta tanto no se produzca el acuerdo de modificación del trazado, previa o simultánea desafectación de la misma.

6. En cualquier caso se evitará cualquier modificación de trazado que comporte sustituir un tramo de vía pecuaria por los viales de servicio de la propia infraestructura, y la adscripción a usos no previstos en la norma básica.

7. En caso de abandono o pérdida de funcionalidad de la obra sobre terrenos que hubieran sido anteriormente vía pecuaria, éstos revertirán a su situación inicial mediante la correspondiente mutación demanial y, en su caso, con el cambio de titularidad de los mismos. En estos supuestos, se atendrá a lo dispuesto en el artículo 37.2 de la Ley 14/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, de Patrimonio de la Generalitat.

8. Cuando por motivos de expedientes de modificación del trazado de las vías pecuarias por obras públicas sea necesario ocupar terrenos de las mismas con carácter urgente y, previa justificación, se podrá autorizar provisionalmente la iniciación de las obras, siempre que queden asegurados los usos establecidos en la presente ley y el promotor del proyecto garantice la aportación de los terrenos necesarios para la modificación propuesta y sin que ello excluya, en su caso, la posterior tramitación reglamentaria del expediente de modificación a que hubiere lugar.

Artículo 23. Cruce de las vías pecuarias por realización de obras públicas sobre terrenos de vías pecuarias

1. Cuando las obras públicas deban cruzar la vía pecuaria, no será necesario proceder a la modificación del trazado de la misma.

2. En estos casos el promotor o concessionari d'estes haurà d'habilitar, al seu cost, passos a nivell, quan no hi haja cap tipus de perill, o de distint nivell adequats que asseguren els usos de les vies pecuàries, en condicions de rapidesa, comoditat i seguretat, per mitjà de l'establiment de sistemes que permeten l'ús diferenciat d'estes.

3. La restitució de la via afectada s'efectuarà amb els mitjans tècnics que siguem més adequats.

CAPÍTOL VII

Modificació temporal de traçat

Article 24. Modificació temporal de traçat de la via pecuària afectada per una explotació minera

1. Quan el traçat d'una via pecuària estiga afectat per una explotació minera, el titular d'esta garantirà un itinerari alternatiu que complisca els requisits que exigix l'article 11 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, en la qual es fa referència al manteniment de la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris i dels traçats, junt amb la continuïtat del trànsit ramader i dels altres usos compatibles i complementari amb aquell. El Pla de Restauració Integral Miner haurà de preveure la reposició de la via pecuària al traçat original, si això fóra possible, quan acabe l'explotació, així com l'adequació d'esta per als usos complementaris.

2. En este cas, es podrà autoritzar provisionalment l'ocupació del traçat original, i la desviació de l'itinerari alternatiu per terrenys, titularitat de l'explotació minera, degudament senyalitzats com a via pecuària, sempre que queden assegurats els usos establits en la present llei.

CAPÍTOL VIII

Vies pecuàries afectades per la concentració parcel·lària

Article 25. Vies pecuàries afectades per la concentració parcel·lària

1. En les zones de concentració parcel·lària l'administració actuant podrà establir un nou traçat de les vies pecuàries prèviament classificades, sempre que es garantisca la continuïtat del trànsit ramader i la resta de condicions que exigix la llei per a les modificacions del traçat.

2. La Generalitat es considerarà participant en la concentració parcel·lària i aportarà a esta la superfície de les vies pecuàries existents en la zona.

3. El tràmit d'informació pública s'entendrà complert en la informació pública del procediment per a l'aprovació de l'acord de concentració parcel·lària.

4. Les vies pecuàries existents en una zona de concentració, d'acord amb el seu nou traçat, tindran la condició de béns de domini públic i es consideren classificades, delimitades i amollonades.

5. Si el recorregut de la via pecuària està afectat per concentració parcel·lària, l'itinerari de la via pecuària quedarà definit en el pla de concentració, i tindrà els efectes de delimitació.

TÍTOL II

De l'ús i aprofitament de les vies pecuàries, autoritzacions d'ocupació temporal i concessions demaniales per a ocupació de subsòl

CAPÍTOL I

Dels usos comuns generals i especials

Secció primera

Usos comuns generals: prioritari, compatibles i complementaris

Article 26. De l'ús general prioritari

L'ús tradicional de les vies pecuàries per a la transhumància estacional, la transterminància i la resta de moviments de bestiar de qualsevol classe serà lliure, gratuït i prioritari a qualsevol altre.

2. En estos casos el promotor o concesionario de las mismas deberá habilitar, a su costa, pasos a nivel, cuando no revistan ningún tipo de peligro, o de distinto nivel adecuados que aseguren los usos de las vías pecuarias, en condiciones de rapidez, comodidad y seguridad, mediante el establecimiento de sistemas que permitan el uso diferenciado de las mismas.

3. La restitución de la vía afectada se efectuará mediante los medios técnicos que sean más adecuados.

CAPÍTULO VII

Modificación temporal de trazado

Artículo 24. Modificación temporal de trazado de la vía pecuaria afectada por una explotación minera

1. Cuando el trazado de una vía pecuaria se vea afectado por una explotación minera, el titular de la misma, garantizará un itinerario alternativo que cumpla con los requisitos que exige el artículo 11 de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, en lo que se refiere al mantenimiento de la integridad superficial, la idoneidad de los itinerarios y de los trazados, junto con la continuidad del tránsito ganadero y de los demás usos compatibles y complementario con aquél. El Plan de Restauración Integral Minero deberá contemplar la reposición de la vía pecuaria a su trazado original, si ello fuera posible, cuando finalice la explotación, así como la adecuación de la misma para los usos complementarios.

2. En este caso, se podrá autorizar provisionalmente la ocupación del trazado original, y el desvío del itinerario alternativo por terrenos, titularidad de la explotación minera, debidamente señalizados como vía pecuaria, siempre que queden asegurados los usos establecidos en la presente ley.

CAPÍTULO VIII

Vías pecuarias afectadas por la concentración parcelaria

Artículo 25. Vías pecuarias afectadas por la concentración parcelaria

1. En las zonas de concentración parcelaria la administración actuante podrá establecer un nuevo trazado de las vías pecuarias previamente clasificadas, siempre que se garantice la continuidad del tránsito ganadero y demás condicionamientos que exige la ley para las modificaciones de trazado.

2. La Generalitat se considerarà participant en la concentració parcelaria aportando a la misma la superficie de las vías pecuarias existentes en la zona.

3. El trámite de información pública se entenderá cumplido en la información pública del procedimiento para la aprobación del acuerdo de concentración parcelaria.

4. Las vías pecuarias existentes en una zona de concentración, conforme a su nuevo trazado, tendrán la condición de bienes de dominio público y se consideran clasificadas, deslindadas y amojonadas.

5. Si el recorrido de la vía pecuaria está afectado por concentración parcelaria, el itinerario de la vía pecuaria quedará definido en el plano de concentración, y tendrá los efectos de deslinde.

TÍTULO II

Del uso y aprovechamiento de las vías pecuarias, autorizaciones de ocupación temporal y concessions demaniales para ocupación de subsuelo

CAPÍTULO I

De los usos comunes generales y especiales

Sección primera

Usos comunes generales: prioritario, compatibles y complementarios

Artículo 26. Del uso general prioritario

El uso tradicional de las vías pecuarias para la trashumancia estacional, la trasterminancia y demás movimientos de ganado de toda clase será libre, gratuito y prioritario a cualquier otro.

En el normal trànsit per les vies pecuàries els ramats podran aprofitar lliurement els fruits i els productes espontanis d'aquelles. Així mateix, podran abeurar, pernoctar i utilitzar els descansadors que hi haja o que s'hi puguen crear.

Article 27. Dels usos comuns compatibles

1. Les vies pecuàries seran susceptibles dels usos tradicionals següents que, sent de caràcter agrícola i no tenint naturalesa jurídica de l'ocupació, puguen exercitar-se en harmonia amb el trànsit ramader i els valors ambientals existents, d'acord amb el que preveu la legislació bàsica estatal:

a) La circulació de persones a peu i dels animals que tinguen permanentment sota del seu control de manera que no puguen representar un inconvenient per al trànsit dels ramats.

b) Les plantacions lineals, tallavents o ornamentals, quan permeten el trànsit normal de persones i ramat.

c) Les comunicacions rurals i, en particular, el desplaçament de vehicles i maquinària amb finalitat agrícola per al servei de les explotacions agràries pròximes a les vies pecuàries, hauran de respectar la prioritat del pas de les persones i ramats, i evitar la desviació d'estos o la interrupció prolongada de la seua marxa.

d) Les infraestructures de prevenció i extinció d'incendis forestals, que no suposen construcció d'obra o edificació en les vies pecuàries, i permeten el trànsit normal de persones i ramat.

2. El personal que exercisca funcions de policia, inspecció, vigilància i gestió del medi ambient, prevenció i extinció d'incendis podrà circular per les vies pecuàries sense necessitat d'autorització amb vehicles motoritzats propis de les seues funcions.

3. En aquells traçats o zones on les vies pecuàries travessen nuclis urbans, polígons industrials, urbanitzacions o s'utilitzen com a vies de servei i altres casos que pel seu transcórrer siguen utilitzades freqüentment per vehicles podrà circular qualsevol tipus de vehicle sempre prioritant l'ús de pas de bestiar. En estos casos, quan la via pecuària no siga utilitzada habitualment pel pas de ramats, hi haurà la possibilitat d'asfaltar estos trams de via pecuària a fi de minimitzar els danys ambientals generats per l'alçament de pols pel trànsit continuat de vehicles a motor i per a donar seguretat als altres usos que es puguen generar dins de la via pecuària.

Article 28. Dels usos comuns complementaris

1. Sempre que es respecte el trànsit ramader, les vies pecuàries podran servir també per a l'esplai públics i podran ser utilitzades, sense necessitat d'autorització prèvia, per al passeig, el senderisme, la cavalcada, el cicloturisme i qualsevol altra forma de desplaçament esportiu sobre vehicle no motoritzat.

Serà també lliure l'arplega consuetudinària de fruits espontanis de forma compatible amb el trànsit ramader respectant la normativa en matèria de protecció de la naturalesa.

2. Les activitats a què es referixen l'apartat anterior se subjectaran als límits i a les condicions que establisquen la legislació bàsica de l'Estat.

3. Quan determinats usos en terrenys de vies pecuàries puguen suposar incompatibilitat amb la protecció d'ecosistemes sensibles, masses forestals amb alt risc d'incendi, espècies protegides i pràctiques esportives tradicionals, les conselleries competents en estes matèries podran establir restriccions temporals als usos complementaris.

Així mateix, també podrà imposar-se la restricció temporal a què el paràgraf anterior es referix per motius d'orde i salut pública i pecuària.

Secció segona
Usos comuns especials

Article 29. De l'ús i aprofitament especial recreatiu, cultural, esportiu i educatiu

1. Estaran subjectes a declaració responsable, que haurà de presentar-se amb una antelació de quinze dies, les activitats següents:

a) Les activitats organitzatives de caràcters recreatius, culturals i educatius i les competicions i proves esportives no motoritzades.

En su normal tránsito por las vías pecuarias los ganados podrán aprovechar libremente los frutos y productos espontáneos de aquéllas. Asimismo, podrán abeurar, pernoctar y utilizar los descansaderos que existan o puedan crearse.

Artículo 27. De los usos comunes compatibles

1. Las vías pecuarias serán susceptibles de los siguientes usos tradicionales que, siendo de carácter agrícola y no teniendo naturaleza jurídica de la ocupación, puedan ejercitarse en armonía con el tránsito ganadero y los valores ambientales existentes, de acuerdo con lo previsto en la legislación básica estatal:

a) La circulación de personas a pie y de los animales que tengan permanentemente bajo su control de modo que no puedan representar un inconveniente para el tránsito de los ganados.

b) Las plantaciones lineales, cortavientos u ornamentales, cuando permitan el tránsito normal de personas y ganado.

c) Las comunicaciones rurales y, en particular, el desplazamiento de vehículos y maquinaria con finalidad agrícola para el servicio de las explotaciones agrarias próximas a las vías pecuarias, deberán respetar la prioridad del paso de las personas y ganados, evitando el desvío de éstos o la interrupción prolongada de su marcha.

d) Las infraestructuras de prevención y extinción de incendios forestales, que no supongan construcción de obra o edificación en las vías pecuarias, y permitan el tránsito normal de personas y ganado.

2. El personal que desempeñe funciones de policia, inspección, vigilancia y gestión del medio ambiente, prevención y extinción de incendios podrá circular por las vías pecuarias sin necesidad de autorización con vehículos motorizados propios de sus funciones.

3. En aquellos trazados o zonas donde las vías pecuarias atraviesan núcleos urbanos, polígonos industriales, urbanizaciones o se utilizan como vías de servicio y otros casos que por su transcurrir sean utilizados frecuentemente por vehículos podrá circular cualquier tipo de vehículo siempre priorizando el uso de paso de ganado. En estos casos, cuando la vía pecuaria no sea utilizada habitualmente por el paso de ganados, habrá la posibilidad de asfaltar estos tramos de vía pecuaria a fin de minimizar los daños ambientales generados por el alzamiento de polvo por el tránsito continuado de vehículos a motor y para dar seguridad a los otros usos que se puedan generar en la vía pecuaria.

Artículo 28. De los usos comunes complementarios

1. Siempre que se respete el tránsito ganadero, las vías pecuarias podrán servir también para el esparcimiento y recreo públicos y podrán ser utilizadas, sin necesidad de autorización previa, para el paseo, el senderismo, la cabalgada, el cicloturismo y cualquier otra forma de desplazamiento deportivo sobre vehículo no motorizado.

Será también libre la recogida consuetudinaria de frutos espontáneos de forma compatible con el tránsito ganadero respetando la normativa en materia de protección de la naturaleza.

2. Las actividades a que se refieren el apartado anterior se sujetarán a los límites y condiciones que establezcan la legislación básica del Estado.

3. Cuando determinados usos en terrenos de vías pecuarias puedan suponer incompatibilidad con la protección de ecosistemas sensibles, masas forestales con alto riesgo de incendio, especies protegidas y prácticas deportivas tradicionales, las conselleries competentes en estas materias podrán establecer restricciones temporales a los usos complementarios.

Asimismo, también podrá imponerse la restricción temporal a que el párrafo anterior se refiere por motivos de orden y salud pública y pecuaria.

Sección segunda
Usos comunes especiales

Artículo 29. Del uso y aprovechamiento especial recreativo, cultural, deportivo y educativo

1. Estarán sujetas a declaración responsable, que deberá presentarse con una antelación de quince días, las siguientes actividades:

a) Las actividades organizativas de caracteres recreativos, culturales y educativos y las competiciones y pruebas deportivas no motorizadas.

b) Les instal·lacions desmuntables, de caràcter temporal, vinculades a una activitat de servicis i les activitats recreatives o esportives que no impliquen l'ús de vehicle motoritzat. En este cas serà necessari l'informe de l'ajuntament.

S'entendrà per instal·lacions desmuntables aquelles que:

1.ª Per raons de seguretat necessiten, com a màxim, obres puntuals de sosteniment o estructura que, en cap cas, sobreisquen del terreny i l'eliminació de les quals després de l'ocupació quede garantida.

2.ª Estiguen constituïdes per elements de sèrie prefabricats, mòduls, panells o semblants, sense elaboració de materials en obra ni ocupació de soldadures.

3.ª Es munten i desmunten per mitjà de processos seqüencials l'alçament de les quals es realitze sense demolició i el conjunt dels seus elements siguen fàcilment transportables.

2. Les activitats de l'apartat un, subjectes a declaració responsable, requeriran l'autorització si afecta espais naturals protegits.

3. Està subjecta a l'autorització del director territorial de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries la realització de proves i competicions esportives motoritzades, que se sol·licitarà en la direcció territorial corresponent, almenys amb tres mesos d'anticipació per la persona responsable de l'organització promotora i s'indicanarà el dia o els dies de circulació, l'itinerari, el nombre i el tipus de vehicles. S'exigirà la constitució d'una garantia, l'import de la qual es determinarà en la resolució d'autorització, que es dictarà en el termini de dos mesos, una vegada transcorregut este termini, s'entendrà desestimat per silenci administratiu.

Se suspendrà esta autorització, si es constata que en la via pecuària, en un període determinat, hi ha presència de bestiar per trànsit o pasturatge sobre esta.

No s'autoritzaran les competicions esportives motoritzades que discorreguen per vies pecuàries que, al seu torn, tinguen la classificació de sòl forestal i estiga limitat el trànsit per la normativa de prevenció d'incendis.

4. Quan l'activitat referida en l'apartat 3 pugua afectar espais naturals protegits, l'interessat requerirà l'informe de la conselleria competent en la gestió dels espais esmentats, que s'haurà d'aportar amb caràcter previ a l'atorgament d'esta autorització.

5. Les activitats establides en este article s'entendran sempre referides exclusivament a les vies pecuàries i no al seu entorn.

Article 30. Circulació de vehicles de motor no agrícoles

1. Amb caràcter excepcional, podrà autoritzar-se el trànsit de vehicles motoritzats que no siguen de caràcter agrícola, i quedaran excloses d'esta autorització les vies pecuàries en el moment de transitar ramat i durant la realització d'activitats d'interés ecològic i cultural. En qualsevol cas, es denegarà l'autorització de circulació de vehicles quan existisca risc d'afecció negativa als valors naturals i patrimonials associats a la via ramadera.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 31 de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a l'adaptació a la Llei sobre el Lliure Accés a les Activitats de Servicis i el seu Exercici, quan es tracte de circulació de vehicles motoritzats no agrícoles vinculada a una activitat de servicis l'autorització se substituirà per la declaració responsable prevista en l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 31. De la revocació de les autoritzacions

L'incompliment de les condicions establides per a l'exercici de les autoritzacions concedides d'acord amb esta secció donarà lloc a la revocació de l'autorització, sense perjudi de les responsabilitats administratives que corresponguen.

Secció tercera

Dels aprofitaments de les vies pecuàries

Article 32. Dels aprofitaments de les vies pecuàries

Els fruits i productes no utilitzats pel bestiar en el normal trànsit ramader podran ser objecte d'aprofitament.

b) Las instalaciones desmontables, de carácter temporal, vinculadas a una actividad de servicios y las actividades recreativas o deportivas que no impliquen el uso de vehículo motorizado. En este caso será preciso informe del ayuntamiento.

Se entenderá por instalaciones desmontables aquellas que:

1.º Por razones de seguridad precisen a lo sumo obras puntuales de sostenimiento o estructura que en ningún caso sobresalgan del terreno y cuya eliminación tras la ocupación quede garantizada.

2.º Estén constituidas por elementos de serie prefabricados, módulos, paneles o similares, sin elaboración de materiales en obra ni empleo de soldaduras.

3.º Se monten y desmonten mediante procesos secuenciales cuyo levantamiento se realice sin demolición y siendo el conjunto de sus elementos fácilmente transportables.

2. Las actividades del apartado uno, sujetas a declaración responsable, requerirán autorización si afecta a espacios naturales protegidos.

3. Está sujeta a autorización del director territorial de la conselleria competente en materia de vías pecuarias la celebración de pruebas y competiciones deportivas motorizadas, que se solicitará en la dirección territorial correspondiente, al menos con tres meses de anticipación por la persona responsable de la organización promotora indicándose el día o días de circulación, itinerario, número y tipo de vehículos. Se exigirá la constitución de una garantía, cuyo importe se determinará en la resolución de autorización, que se dictará en el plazo de dos meses, transcurrido dicho plazo, se entenderá desestimado por silencio administrativo.

Se suspenderá dicha autorización, si se constatará que en la vía pecuaria, en un período determinado, hay presencia de ganado por tránsito o pastoreo sobre la misma.

No serán autorizables las competiciones deportivas motorizadas que discurran por vías pecuarias que a su vez ostenten la clasificación de suelo forestal y esté limitado el tránsito por la normativa de prevención de incendios.

4. Cuando la actividad referida en el apartado 3 pueda afectar a espacios naturales protegidos, el interesado requerirá informe de la conselleria competente en la gestión de los citados espacios, que deberá aportarse con carácter previo al otorgamiento de esta autorización.

5. Las actividades establecidas en este artículo se entenderán siempre referidas exclusivamente a las vías pecuarias y no a su entorno.

Artículo 30. Circulación de vehículos a motor no agrícolas

1. Con carácter excepcional, podrá autorizarse el tránsito de vehículos motorizados que no sean de carácter agrícola, quedando excluidas de dicha autorización las vías pecuarias en el momento de transitar ganado y durante la celebración de actividades de interés ecológico y cultural. En cualquier caso, se denegará la autorización de circulación de vehículos cuando exista riesgo de afección negativa en los valores naturales y patrimoniales asociados a la vía ganadera.

2. De conformidad con lo previsto en el artículo 31 de la Ley 25/2009, de 22 de diciembre, de modificación de diversas leyes para su adaptación a la Ley sobre el Libre Acceso a las Actividades de Servicios y su Ejercicio, cuando se trate de circulación de vehículos motorizados no agrícolas vinculada a una actividad de servicios la autorización se sustituirá por la declaración responsable prevista en el artículo 71 bis de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Artículo 31. De la revocación de las autorizaciones

El incumplimiento de las condiciones establecidas para el ejercicio de las autorizaciones concedidas con arreglo a esta sección dará lugar a la revocación de la autorización, sin perjuicio de las responsabilidades administrativas que correspondan.

Sección tercera

De los aprovechamientos de las vías pecuarias

Artículo 32. De los aprovechamientos de las vías pecuarias

Los frutos y productos no utilizados por el ganado en el normal tránsito ganadero podrán ser objeto de aprovechamiento.

Els aprofitaments tindran caràcter temporal i el termini no superior a deu anys. El seu atorgament es realitzarà amb sotmetiment als principis de publicitat i concurrència.

Els aprofitaments podran ser revisats:

1. Quan s'hagen modificat els supòsits determinants del seu atorgament.
2. En cas de força major a petició dels beneficiaris.

La iniciació, tramitació i resolució dels expedients d'aprofitaments correspondrà a la conselleria competent en matèria de vies pecuàries. En la fase de tramitació se sol·licitarà l'informe a la conselleria competent en matèria de ramaderia.

CAPÍTOL II

De les autoritzacions d'ocupacions temporals i concessions demanials per a ocupació de subsòl

Article 33. Autoritzacions d'ocupacions temporals

1. Les ocupacions temporals de les vies pecuàries constitueixen usos privatius que limiten o exclouen la utilització d'una porció del domini públic.
2. Les autoritzacions d'ocupacions temporals s'atorgaran per a usos comuns especials, que tinguen especial intensitat o perillositat o bé per a usos privatius de caràcter temporal, que no podran tindre una duració superior als deu anys, sense perjudi de la seua ulterior renovació.

Estes autoritzacions seran sotmeses a informació pública per espai d'un mes i hauran de disposar de l'informe de l'ajuntament en el terme de les quals radiquen i no han d'impossibilitar cap dels usos previstos en la llei, ni tallar ni interrompre totalment el recorregut. Les autoritzacions d'ocupació temporal s'aprovaran per mitjà d'una resolució del director territorial competent en matèria de vies pecuàries i el termini de resolució serà de sis mesos.

3. Excepcionalment i restrictivament, quan es projecte una obra pública sobre el terreny pel qual discorre una via pecuària, es podrà autoritzar l'ocupació temporal sempre que l'administració actuant justifique la seua compatibilitat amb el domini públic de la via pecuària i siga impossible la seua substitució fora d'esta.

4. Les persones autoritzades estaran obligades al pagament del cànon d'ocupació que es determinarà en la corresponent Llei de Taxes i al depòsit d'una garantia que s'establirà en l'autorització en funció del cost de reposició o superfície ocupada en el termini d'un mes des de la notificació de l'autorització.

En el cas que es produïren danys i perjudis, l'Administració pública podrà executar la garantia per a la seua reparació.

En el supòsit que el promotor de l'obra pública siga un òrgan de la Generalitat se l'exceptuarà del pagament del cànon d'ocupació i, quant al depòsit de garantia, este s'exigirà a l'adjudicatari de l'obra pública encarregat de l'execució.

Article 34. Concessions demanials per a ocupació del subsòl

1. Es tramitaran com a concessió demanial per a ocupació del subsòl els supòsits d'infraestructures, instal·lacions o obres públiques declarades d'interés general l'ocupació física del subsòl de la via pecuària de les quals encara que limitada en el temps revista un caràcter de major permanència, que requerirà resolució de la conselleria competent per raó de la matèria.

En estos casos, l'administració actuant o promotora de les obres o el concessionari hauran d'executar les actuacions de condicionament mediambiental que exigisca l'ocupació del subsòl.

La concessió demanial per a ocupació del subsòl s'aprovarà mitjançant una resolució de la direcció general competent en matèria de vies pecuàries en un termini d'un any des de l'acord d'inici per part del director territorial competent per raó del lloc.

2. Les concessions demanials per a ocupació del subsòl s'atorguen per un termini màxim de setenta-cinc anys.

3. Les persones autoritzades estaran obligades al pagament d'un cànon que es determinarà en la corresponent Llei de Taxes i al depòsit d'una garantia que s'establirà en la concessió en funció del cost de reposició o superfície concedida en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió.

Los aprovechamientos tendrán carácter temporal y plazo no superior a diez años. Su otorgamiento se realizará con sometimiento a los principios de publicidad y concurrència.

Los aprovechamientos podrán ser revisados:

1. Cuando se hayan modificado los supuestos determinantes de su otorgamiento.
2. En caso de fuerza mayor a petición de los beneficiarios.

La iniciación, tramitación y resolución de los expedientes de aprovechamientos correspondrá a la conselleria competente en materia de vías pecuarias. En la fase de tramitación se solicitará informe a la conselleria competente en materia de ganadería.

CAPÍTULO II

De las autorizaciones de ocupaciones temporales y concesiones demaniales para ocupación de subsuelo

Artículo 33. Autorizaciones de ocupaciones temporales

1. Las ocupaciones temporales de las vías pecuarias constituyen usos privativos que limitan o excluyen la utilización de una porción del dominio público.
2. Las autorizaciones de ocupaciones temporales se otorgarán para usos comunes especiales, que revisten especial intensidad o peligrosidad o bien para usos privativos de carácter temporal, que no podrán tener una duración superior a los diez años, sin perjuicio de su ulterior renovación.

Dichas autorizaciones serán sometidas a información pública por espacio de un mes y habrán de contar con el informe del ayuntamiento en cuyo término radiquen y no deben imposibilitar ninguno de los usos previstos en la ley, ni cortar ni interrumpir totalmente su recorrido. Las autorizaciones de ocupación temporal se aprobarán mediante resolución del director territorial competente en materia de vías pecuarias y su plazo de resolución será de seis meses.

3. Excepcional y restrictivamente, cuando se proyecte una obra pública sobre el terreno por el que discurra una vía pecuaria, se podrá autorizar la ocupación temporal siempre que la administración actuante justifique su compatibilidad con el dominio público de la vía pecuaria y sea imposible su sustitución fuera de la misma.

4. Las personas autorizadas vendrán obligadas al pago del canon de ocupación que se determinará en la correspondiente Ley de Tasas y al depósito de una garantía que se establecerá en la autorización en función del coste de reposición o superficie ocupada en el plazo de un mes desde la notificación de la autorización.

En caso de que se produjesen daños y perjuicios, la Administración pública podrá ejecutar la garantía para su reparación.

En el supuesto que el promotor de la obra pública sea un órgano de la Generalitat se le exceptuará del pago del canon de ocupación y, en cuanto al depósito de garantía, éste le será exigido al adjudicatario de la obra pública encargado de su ejecución.

Artículo 34. Concesiones demaniales para ocupación del subsuelo

1. Se tramitarán como concesión demanial para ocupación del subsuelo los supuestos de infraestructuras, instalaciones u obras públicas declaradas de interés general cuya ocupación física del subsuelo de la vía pecuaria aunque limitada en el tiempo revista un carácter de mayor permanencia, que requerirá resolución de la conselleria competente por razón de la materia.

En estos casos, la administración actuante o promotora de las obras o el concesionario tendrán que ejecutar las actuaciones de acondicionamiento medioambiental que exija la ocupación del subsuelo.

La concesión demanial para ocupación del subsuelo se aprobará mediante resolución de la dirección general competente en materia de vías pecuarias en un plazo de un año desde el acuerdo de inicio por parte del director territorial competente por razón del lugar.

2. Las concesiones demaniales para ocupación del subsuelo se otorgan por un plazo máximo de setenta y cinco años.

3. Las personas autorizadas vendrán obligadas al pago de un canon que se determinará en la correspondiente Ley de Tasas y al depósito de una garantía que se establecerá en la concesión en función del coste de reposición o superficie concedida en el plazo de un mes desde la notificación de la concesión.

En el cas que es produïren danys i perjudis, l'Administració pública podrà executar la garantia per a la seua reparació.

En el supòsit que el promotor de l'obra pública siga un òrgan de la Generalitat se l'excepcuarà del pagament de la indemnització i, quant al depòsit de garantia, este s'exigirà a l'adjudicatari de l'obra pública encarregat de l'execució.

CAPÍTOL III *De les prohibicions*

Article 35. Prohibicions

1. Queden prohibides en les vies pecuàries les activitats següents:

a) L'extracció de roques, àrids i graves.

a bis) Llaurar les terres preparant-les per a conreu.

b) La circulació amb vehicles motoritzats no relacionats amb l'activitat agrària o amb la prestació d'un servici públic, llevat de les excepcions previstes en la present llei.

c) Els abocaments de qualsevol classe.

d) Els asfaltats, llevat en els supòsits en què es tracte d'obres públiques o d'encreuaments de les vies pecuàries per infraestructures, i que no afecten la idoneïtat i continuïtat de la via pecuària com a via de trànsit ramader i la resta d'usos compatibles o complementaris.

Així mateix, es permet la condició de la via pecuària per mitjà de tractaments superficials compatibles amb el manteniment i ús previst en la llei. Estos tractaments es determinaran en les disposicions d'execució i desplegament de la llei.

e) Qualsevol activitat constitutiva d'infracció penal, civil o administrativa.

f) La publicitat, a fi d'evitar la contaminació visual del paisatge, amb l'única excepció dels panells d'informació o interpretació, cartells i signes que establisquen les administracions públiques en compliment de les seues funcions o els que informen de servicis i establiments autoritzats, que s'ajustaran a les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

S'exclouen d'esta prohibició els elements necessaris per a les competicions esportives, que s'utilitzen amb caràcter temporal, com ara arcs d'entrada i eixida, tanques i cintes perimètriques, i altres elements necessaris per al control d'accessos, circuits i zones de competició.

g) L'ús no autoritzat de biocides en les vies pecuàries.

h) Qualsevol altre ús que desvirtue la naturalesa de la via pecuària.

2. No podran ser objecte d'autorització aquelles actuacions que puguen realitzar-se en terrenys privats.

TÍTOL III **De la col·laboració entre administracions**

Article 36. Col·laboració entre administracions

1. La Generalitat podrà subscriure convenis i acords de col·laboració amb l'Administració General de l'Estat, amb altres comunitats autònomes limítrofes i amb corporacions locals per a la gestió, la conservació, el manteniment, la recuperació, la vigilància i la millora de les vies pecuàries.

2. La Generalitat podrà sol·licitar a l'Administració General de l'Estat la incorporació de vies pecuàries a la Xarxa Nacional de Vies Pecuàries, d'acord amb l'article 18.1 de la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries.

3. Igualment podrà subscriure convenis amb comunitats autònomes limítrofes amb l'objecte d'harmonitzar criteris d'usos i aprofitaments i assegurar la normalitat del trànsit ramader.

4. Els convenis esmentats se subscriuran de conformitat amb el que disposa la legislació estatal en matèria de contractació pública i en la normativa específica de cada comunitat autònoma.

En caso de que se produjesen daños y perjuicios, la Administración pública podrá ejecutar la garantía para su reparación.

En el supuesto que el promotor de la obra pública sea un órgano de la Generalitat se le exceptuará del pago de la indemnización y, en cuanto al depósito de garantía, éste le será exigido al adjudicatario de la obra pública encargado de su ejecución.

CAPÍTULO III *De las prohibiciones*

Artículo 35. Prohibiciones

1. Quedan prohibidas en las vías pecuarias las siguientes actividades:

a) La extracción de rocas, áridos y gravas.

a bis) Labrar las tierras preparándolas para cultivo.

b) La circulación con vehículos motorizados no relacionados con la actividad agraria o con la prestación de un servicio público, salvo las excepciones previstas en la presente ley.

c) Los vertidos de cualquier clase.

d) Los asfaltados, salvo en los supuestos en que se trate de obras públicas o de cruces de las vías pecuarias por infraestructuras, y que no afecten a la propia idoneidad y continuidad de la vía pecuaria como vía de tránsito ganadero y demás usos compatibles o complementarios.

Asimismo, se permite el acondicionamiento de la vía pecuaria mediante tratamientos superficiales compatibles con su mantenimiento y uso previsto en la ley. Dichos tratamientos se determinarán en las disposiciones de ejecución y desarrollo de la ley.

e) Cualquier actividad constitutiva de infracción penal, civil o administrativa.

f) La publicidad, a fin de evitar la contaminación visual del paisaje, con la única excepción de los paneles de información o interpretación, carteles y signos que establezcan las administraciones públicas en cumplimiento de sus funciones o los que informen de servicios y establecimientos autorizados, que se ajustarán a las condiciones que reglamentariamente se establezcan.

Se excluye de esta prohibición los elementos necesarios para las competiciones deportivas, que se utilizan con carácter temporal, tales como arcos de entrada y salida, vallas y cintas perimétricas, y otros elementos necesarios para el control de accesos, circuitos y zonas de competición.

g) El empleo no autorizado de biocidas en las vías pecuarias.

h) Cualquier otro uso que desvirtue la naturaleza de la vía pecuaria.

2. No podrán ser objeto de autorización aquellas actuaciones que puedan realizarse en terrenos privados.

TÍTULO III **De la colaboración entre administraciones**

Artículo 36. Colaboración entre administraciones

1. La Generalitat podrà subscribir convenis y acuerdos de colaboración con la Administración General del Estado, otras comunidades autónomas limítrofes y corporaciones locales para la gestión, conservación, mantenimiento, recuperación, vigilancia y mejora de las vías pecuarias.

2. La Generalitat podrà solicitar a la Administración General del Estado la incorporación de vías pecuarias a la Red Nacional de Vías Pecuarias, conforme al artículo 18.1 de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias.

3. Igualmente podrà suscribir convenis con comunidades autónomas limítrofes con el objeto de armonizar criterios de usos y aprovechamientos y asegurar la normalidad del tránsito ganadero.

4. Los citados convenis se suscribirán de conformidad con lo dispuesto en la legislación estatal en materia de contratación pública y en la normativa específica de cada comunidad autónoma.

TÍTOL IV
De la policia, vigilància i inspecció,
de les infraccions i de les sancions

CAPÍTOL I
De la policia, vigilància i inspecció

Article 37. De les funcions de policia

Els agents mediambientals, les forces i cossos de seguretat, així com altres funcionaris que tinguen encomanades funcions de protecció, guàrdia i policia de vies pecuàries podran executar, com a agents de l'autoritat i després de la identificació prèvia, els actes següents, sense necessitat d'avis previ a l'afectat:

1. Entrar en qualsevol classe de predis o terrenys de propietat pública o privada, mentre no estiguen cercats o tancats, quan siga necessari per al compliment de les funcions d'inspecció o vigilància i sempre que l'accés no requereisca consentiment del titular.

2. Paralitzar les actuacions que siguen contràries al que disposa la present llei i que afecten les vies pecuàries, i executar la mesura provisional o cautelar prèvia que haja acordat motivadament l'òrgan competent.

Article 38. De les funcions de vigilància i inspecció en matèria de vies pecuàries

Correspon als agents mediambientals les funcions de vigilància i inspecció del compliment de les disposicions en matèria de vies pecuàries, sense perjudi de les competències atribuïdes a altres òrgans de les distintes administracions públiques, els quals han de formular les oportunes denúncies de les infraccions que observen i alçar acta dels fets comprovats, que, després de la ratificació prèvia, faran prova en els procediments sancionadors, sense perjudi de les proves de defensa que pogueren aportar els afectats.

CAPÍTOL II
De les infraccions

Article 39. Disposició general

El quadre d'infraccions aplicable a les vies pecuàries serà l'establert per la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries.

Article 40. Naturalesa de les infraccions

Les accions o omissions que infringisquen el que preveu la present llei i la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries, generaran responsabilitat de naturalesa administrativa, sense perjudi de l'exigible en via penal, civil o d'un altre orde en què poden incórrer els responsables.

Article 41. Decomissos

1. L'Administració podrà decomissar els productes il·legalment obtinguts de les vies pecuàries, així com els instruments o materials i mitjans utilitzats amb este fi siga quina siga la infracció.

2. Els objectes decomissats podran ser tornats als seus presumptes titulars, abans de finalitzar el procediment sancionador, després del depòsit de garantia previ equivalent al seu valor comercial.

Article 42. Pèrdua de beneficis

Les subvencions o ajudes que es concedisquen per òrgans de la Generalitat per a obres, treballs o activitats autoritzades en vies pecuàries, quan estes donen origen a infraccions o causen danys i perjudis al trànsit ramader, podran ser revocades i procedirà el reintegrament total o parcial de les quantitats percebudes de conformitat amb la normativa aplicable.

Article 43. Persones responsables

1. Seran responsables de les infraccions previstes en esta llei les persones següents:

a) Les que executaren els actes constitutius d'infracció, ja directament, ja ordenant a altres o induint-los a la seua realització.

TÍTULO IV
De la policía, vigilancia e inspección,
de las infracciones y de las sanciones

CAPÍTULO I
De la policía, vigilancia e inspección

Artículo 37. De las funciones de policia

Los agentes medioambientales, las fuerzas y cuerpos de seguridad, así como otros funcionarios que tengan encomendadas funciones de protección, guardia y policía de vías pecuarias podrán, como agentes de la autoridad y previa identificación, ejecutar los siguientes actos, sin necesidad de previo aviso al afectado:

1. Entrar en toda clase de predios o terrenos de propiedad pública o privada, mientras no permanezcan cercados, vallados o cerrados, cuando sea necesario para el cumplimiento de sus funciones de inspección o vigilancia y siempre que el acceso no requiera consentimiento del titular.

2. Paralizar las actuaciones que sean contrarias a lo dispuesto en la presente ley y que afecten a las vías pecuarias, ejecutando la medida provisional o cautelar previa que haya acordado motivadamente el órgano competente.

Artículo 38. De las funciones de vigilancia e inspección en materia de vías pecuarias

Corresponde a los agentes medioambientales las funciones de vigilancia e inspección del cumplimiento de las disposiciones en materia de vías pecuarias, sin perjuicio de las competencias atribuidas a otros órganos de las distintas administraciones públicas, quienes han de formular las oportunas denuncias de las infracciones que observen y levantar acta de los hechos comprobados, que previa ratificación, harán prueba en los procedimientos sancionadores, sin perjuicio de las pruebas de defensa que pudieran aportar los afectados.

CAPÍTULO II
De las infracciones

Artículo 39. Disposición general

El cuadro de infracciones aplicable a las vías pecuarias será el establecido por la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias.

Artículo 40. Naturaleza de las infracciones

Las acciones u omisiones que infrinjan lo previsto en la presente ley y en la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, generarán responsabilidad de naturaleza administrativa, sin perjuicio de la exigible en vía penal, civil o de otro orden en el que pueden incurrir los responsables.

Artículo 41. Decomisos

1. La Administración podrá decomisar los productos ilegalmente obtenidos de las vías pecuarias, así como los instrumentos o materiales y medios utilizados a tal fin cualquiera que sea la infracción.

2. Los objetos decomisados podrán ser devueltos a sus presuntos titulares, antes de finalizar el procedimiento sancionador, previo depósito de garantía equivalente a su valor comercial.

Artículo 42. Pérdida de beneficios

Las subvenciones o ayudas que se concedan por órganos de la Generalitat para obras, trabajos o actividades autorizadas en vías pecuarias, cuando éstas den origen a infracciones o causen daños y perjuicios al tránsito ganadero, podrán ser revocadas y procederá el reintegro total o parcial de las cantidades percibidas de conformidad con la normativa aplicable.

Artículo 43. Personas responsables

1. Serán responsables de las infracciones previstas en esta ley las siguientes personas:

a) Las que ejecutaren los actos constitutivos de infracción, ya directamente, ya ordenando o induciendo a otros a su realización.

b) Les persones físiques o jurídiques que hagueren promogut l'obra o projecte constitutiu de la infracció o que l'haguera originat.

c) Els titulars o beneficiaris de les autoritzacions o concessions en l'exercici desviat de les quals s'haguera comés la infracció.

d) Les corporacions o entitats públiques que atorguen autoritzacions o llicències per a realitzar actes que constituïsquen infraccions en esta matèria.

2. Quan no siga possible determinar el grau de participació de les distintes persones que hagueren intervingut en la realització de la infracció, la responsabilitat serà solidària, sense perjudi del dret a repetir davant dels altres partícips per part d'aquell o aquells que hagueren fet front a les responsabilitats.

3. Seran responsables subsidiaris en el supòsit d'infraccions comeses per persones jurídiques, els seus administradors de fet o de dret, o les persones que actuen en nom seu o representació.

Article 44. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions administratives contra el que preveu la present llei i la Llei bàsica estatal 3/1995 de 23 de març, de Vies Pecuariès, prescriuran en el termini de cinc anys les molt greus, en el de tres anys les greus i en el d'un any les lleus, i estos terminis comptaran a partir del dia en què la infracció s'haguera comés o des del dia en què acabe l'acció.

2. Interromprà el termini de prescripció de la infracció, la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprendrà el termini de prescripció si l'expedient sancionador estiguera paralitzat més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

CAPÍTOL III *De les sancions*

Article 45. Disposició general

El quadre de sancions aplicable a les vies pecuariès serà l'establert per la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuariès.

Article 46. Procediment sancionador

El procediment sancionador per a la imposició de sancions en matèria de vies pecuariès s'instruirà d'acord amb el que estableix el títol IV de la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuariès, i supletòriament amb el que disposa el títol IX, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, com també en les normes de desplegament dictades a este efecte per la Comunitat Valenciana.

En cap cas, es podrà imposar una sanció sense que s'haja tramitat l'oportú procediment.

Article 47. Criteris per a la graduació de les sancions

En la imposició de sancions es guardarà la deguda adequació entre la gravetat dels fets constitutius d'infracció i de la responsabilitat en què incorrega l'infractor i la sanció aplicada.

La graduació de les sancions es determinarà atesos els criteris següents:

1. La repercussió o transcendència pel que fa a la seguretat de les persones i dels béns.

2. L'impacte ambiental que la conducta infractora haguera provocat i les possibilitats de reparació del medi físic alterat.

3. La naturalesa dels perjudis causats.

4. El benefici econòmic, o d'una altra naturalesa, obtingut per incomplir la normativa.

5. La reincidència per comissió en el transcurs de cinc anys de més d'una infracció de les tipificades en la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuariès, quan haja sigut declarada així per resolució ferma.

Especialment, caldrà ajustar-se al benefici obtingut per l'incompliment de la normativa infringida, de manera que l'incompliment no resulte més convenient que el respecte a esta, i l'import de les sancions es podrà elevar fins al màxim permés per a cada una en atenció a este criteri.

b) Las personas físicas o jurídicas que hubieran promovido la obra o proyecto constitutivo de la infracción o que la hubiera originado.

c) Las titulares o beneficiarios de las autorizaciones o concesiones en cuyo ejercicio desviado se hubiera cometido la infracción.

d) Las corporaciones o entidades públicas que otorguen autorizaciones o licencias para realizar actos que constituyan infracciones en esta materia.

2. Cuando no sea posible determinar el grado de participación de las distintas personas que hubieran intervenido en la realización de la infracción, la responsabilidad será solidaria, sin perjuicio del derecho a repetir frente a los demás partícipes por parte de aquel o aquellos que hubieran hecho frente a las responsabilidades.

3. Serán responsables subsidiarios en el supuesto de infracciones cometidas por personas jurídicas, sus administradores de hecho o de derecho, o las personas que actúen en su nombre o representación.

Artículo 44. Prescripción de las infracciones

1. Las infracciones administrativas contra lo dispuesto en la presente ley y en la Ley básica estatal 3/1995 de 23 de marzo, de Vías Pecuarias prescribirán en el plazo de cinco años las muy graves, en el de tres años las graves y en el de un año las leves, comenzando a contar estos plazos desde el día en que la infracción se hubiera cometido o desde el día en que finalice la acción.

2. Interrumpirá el plazo de prescripción de la infracción, la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento sancionador, reanudándose el plazo de prescripción si el expediente sancionador estuviera paralizado más de un mes por causa no imputable al presunto responsable.

CAPÍTULO III *De las sanciones*

Artículo 45. Disposición general

El cuadro de sanciones aplicable a las vías pecuarias será el establecido por la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias.

Artículo 46. Procedimiento sancionador

El procedimiento sancionador para la imposición de sanciones en materia de vías pecuarias se instruirá con arreglo a lo establecido en el título IV de la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, y supletoriamente a lo dispuesto en el título IX de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, así como en las normas de desarrollo dictadas al efecto por la Comunitat Valenciana.

En ningún caso, se podrá imponer una sanción sin que se haya tramitado el oportuno procedimiento.

Artículo 47. Criterios para la graduación de las sanciones

En la imposición de sanciones se guardarà la debida adecuación entre la gravedad de los hechos constitutivos de infracción y de la responsabilidad en la que incurra el infractor y la sanción aplicada.

La graduación de las sanciones se determinará atendiendo a los siguientes criterios:

1. La repercusión o trascendencia por lo que respecta a la seguridad de las personas y bienes.

2. El impacto ambiental que la conducta infractora hubiera provocado y las posibilidades de reparación del medio físico alterado.

3. La naturaleza de los perjuicios causados.

4. El beneficio económico, o de otra naturaleza, obtenido por incomplir la normativa.

5. La reincidencia por comisión en el transcurso de cinco años de más de una infracción de las tipificadas en la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias, cuando así haya sido declarada por resolución firme.

Especialmente, se atenderá al beneficio obtenido por el incumplimiento de la normativa infringida, de suerte que el incumplimiento no resulte más conveniente que el respeto a la misma, pudiéndose elevar el importe de las sanciones hasta el máximo permitido para cada una en atención a este criterio.

Article 48. Sancions per infraccions concurrents

1. Als responsables de dos o més infraccions diferenciades s'imposaran les sancions corresponents a cada una d'estes.

2. En cap cas procedirà una doble sanció pels mateixos fets i en funció dels mateixos interessos públics protegits d'acord amb esta llei i a altres normes de protecció ambiental, i en este cas s'haurà d'imposar únicament la sanció més alta de les que resulten després de resoldre's els corresponents procediments sancionadors.

Article 49. Mesures de caràcter provisional i mesures cautelars

1. Durant la tramitació del procediment sancionador, podran adoptar-se les mesures de caràcter provisional següents:

a) La suspensió, la paralització i el precinte de les obres o les activitats danyoses o constitutives d'infracció.

b) El precinte i la retirada d'instal·lacions o elements de qualsevol classe que impedisquen o dificulten el trànsit i els usos compatibles i complementaris de les vies pecuàries.

c) La prestació de fiances pels presumptes infractors, en garantia de l'efectivitat de les sancions que se'ls poguera imposar.

d) Qualsevol altra mesura per al restabliment de l'ús regular de les vies pecuàries i el lliure trànsit.

2. Per a l'execució de les mesures es podrà sol·licitar l'auxili de les forces i cossos de seguretat, a través dels organismes de què depenguen.

3. Una vegada dictada la resolució en l'expedient sancionador i mentre no siga ferma, es podran adoptar també les mesures cautelars que procedisquen amb la mateixa finalitat i contingut de les mesures provisionals a què es referixen els apartats anteriors. Si s'hagueren adoptat amb anterioritat s'entendrà acordat el seu manteniment.

4. L'incumpliment de les mesures de caràcter provisional adoptades d'acord amb el que preveu el present article serà considerat com a infracció molt greu.

Article 50. Reparació de danys

1. Sense perjudi de les sancions, penals o administratives que en cada cas procedisquen, la persona responsable haurà de reparar el dany causat. La reparació tindrà com a objectiu aconseguir la restauració de la via pecuària al ser i estat previs al fet de cometre's l'agressió.

2. Si la restauració o restitució de la via pecuària no fóra possible en el mateix lloc en què es va causar el dany, haurà de ser restituïda la seua integritat i la continuïtat del trànsit ramader per mitjà de l'adequada modificació de traçat, en la forma prevista en la present llei. El cost d'esta operació haurà de ser sufragat pels responsables de la infracció.

3. Els terminis per a restaurar o restituir els terrenys al seu estat original o executar els treballs pertinents amb este fi, s'establiran en cada cas concret en les resolucions dels procediments tramitats, en funció de les seues pròpies característiques.

Una vegada transcorreguts els terminis esmentats, la Generalitat podrà procedir a la restauració o restitució i el seu cost repercutirà als infractors, els quals hauran d'abonar, així mateix, la totalitat dels danys i els perjudis ocasionats, que s'hagueren fixat en la resolució final de l'expedient sancionador, o es fixen, si és el cas, en la fase d'execució.

4. Amb la finalitat de garantir el compliment de les resolucions adoptades per l'Administració, es podran imposar multes coercitives, reiterades per lapses de temps que siguen suficients per a complir el que s'ha ordenat, de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

5. Quan la reparació no fóra possible en cap de les formes previstes en els apartats anteriors i sempre que subsistisquen danys irreparables o s'hagen causat perjudis, s'exigirà als responsables les indemnitzacions que procedisquen, l'import de les quals serà fixat en la resolució final de l'expedient sancionador o, si és el cas, en la fase d'execució.

En la resolució per la qual es fixe la quantia de la indemnització s'indicarà també el termini per a fer-la efectiva voluntàriament la persona obligada, una vegada transcorregut este podrà ser-ho pel procediment administratiu de constreyniment.

6. En els procediments independents de reparació i d'indemnització per danys i perjudis, vincularan els fets declarats provats per les resolucions

Artículo 48. Sanciones por infracciones concurrentes

1. A los responsables de dos o más infracciones diferenciadas se les impondrán las sanciones correspondientes a cada una de ellas.

2. En ningún caso procederá una doble sanción por los mismos hechos y en función de los mismos intereses públicos protegidos con arreglo a esta ley y a otras normas de protección ambiental, debiéndose en este caso imponer únicamente la sanción más alta de las que resulten tras resolverse los correspondientes procedimientos sancionadores.

Artículo 49. Medidas de carácter provisional y medidas cautelares

1. Durante la tramitación del procedimiento sancionador, podrán adoptarse las siguientes medidas de carácter provisional:

a) La suspensión, paralización y precinto de las obras o actividades dañosas o constitutivas de infracción.

b) El precinto y retirada de instalaciones o elementos de cualquier clase que impidan o dificulten el tránsito y usos compatibles y complementarios de las vías pecuarias.

c) La prestación de fianzas por los presuntos infractores, en garantía de la efectividad de las sanciones que pudieran imponerseles.

d) Cualquier otra medida para el restablecimiento del uso regular de las vías pecuarias y el libre tránsito.

2. Para la ejecución de las medidas podrá recabarse el auxilio de las fuerzas y cuerpos de seguridad, a través de los organismos de los que dependan.

3. Dictada resolución en el expediente sancionador y mientras no sea firme, podrán también adoptarse las medidas cautelares que procedan con la misma finalidad y contenido de las medidas provisionales a que se refieren los apartados anteriores. Si se hubieran adoptado con anterioridad se entenderá acordado su mantenimiento.

4. El incumplimiento de las medidas de carácter provisional adoptadas conforme a lo previsto en el presente artículo será considerado como infracción muy grave.

Artículo 50. Reparación de daños

1. Sin perjuicio de las sanciones, penales o administrativas que en cada caso procedan, la persona responsable deberá reparar el daño causado. La reparación tendrá como objetivo lograr la restauración de la vía pecuaria al ser y estado previos al hecho de cometerse la agresión.

2. Si la restauración o restitución de la vía pecuaria no fuera posible en el mismo lugar en que se causó el daño, deberá ser restituída su integridad y la continuidad del tránsito ganadero mediante la adecuada modificación de trazado, en la forma prevista en la presente ley. El costo de dicha operación deberá ser sufragado por los responsables de la infracción.

3. Los plazos para restaurar o restituir los terrenos a su estado original o ejecutar los trabajos pertinentes a tal fin, se establecerán en cada caso concreto en las resoluciones de los procedimientos tramitados, en función de sus propias características.

Transcurridos los plazos citados, la Generalitat podrá proceder a la restauración o restitución repercutiendo su costo a los infractores, quienes deberán, asimismo, abonar la totalidad de los daños y perjuicios ocasionados, que se hubiesen fijado en la resolución final del expediente sancionador, o se fijen en su caso, en la fase de ejecución.

4. Con la finalidad de garantizar el cumplimiento de las resoluciones adoptadas por la Administración, se podrá imponer multas coercitivas, reiteradas por lapsos de tiempo que sean suficientes para cumplir con lo ordenado, de conformidad con lo dispuesto en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

5. Cuando la reparación no fuera posible en ninguna de las formas previstas en los apartados anteriores y siempre que subsistan daños irreparables o se hayan causado perjuicios, se exigirá a los responsables las indemnizaciones que procedan, cuyo importe será fijado en la resolución final del expediente sancionador o, en su caso, en la fase de ejecución.

En la resolución por la que se fije la cuantía indemnizatoria se indicará también el plazo para hacerla efectiva voluntariamente el obligado, transcurrido el cual podrá serlo por el procedimiento administrativo de apremio.

6. En los procedimientos independientes de reparación y de indemnización por daños y perjuicios, vincularán los hechos declarados pro-

ons penals fermes i per les resolucions dels procediments sancionadors que posen fi a la via administrativa.

Article 51. Competència sancionadora

1. Serà competent per a iniciar i instruir el procediment sancionador i per a l'adopció de les mesures cautelars o provisionals la direcció territorial de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries on s'haja comés la presumpta infracció.

2. Serà competent per a resoldre el procediment sancionador:

a) La persona titular de la direcció territorial competent en cas de declarar la caducitat i l'arxivament de les actuacions després de les diligències preliminars d'investigació, sense perjudi d'iniciar un nou procediment sancionador si resultara procedent, així com l'adopció de la resolució definitiva de no imposició de sanció, després de l'oportuna instrucció del procediment sancionador i en cas de multes per infracció lleu de 60,10 a 601,01 euros.

b) La persona titular de la direcció general competent en matèria de vies pecuàries en cas de multes per infracció greu de 601,02 a 30.050,60 euros.

c) La persona titular de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries en cas de multes per infracció molt greu de 30.050,61 a 150.253,03 euros.

Article 52. Prejudicialitat de l'orde penal

1. En qualsevol moment del procediment sancionador en què els òrgans competents estimen que els fets també pogueren ser constitutius d'il·lícit penal, ho comunicaran al Ministeri Fiscal, i se sol·licitarà testimoni sobre les actuacions practicades respecte a la comunicació.

En estos supòsits, així com quan els òrgans competents tinguen coneixement que s'està desenrotllant un procés penal sobre els mateixos fets, sol·licitaran de l'òrgan judicial comunicació sobre les actuacions adoptades.

2. Si, una vegada rebuda la comunicació, s'estima que hi ha identitat de subjecte, fet i fonament entre la infracció administrativa i la infracció penal que poguera correspondre, l'òrgan competent per a la resolució del procediment acordarà la seua suspensió fins que es dicte una resolució judicial que pose fi al procés penal.

3. La sanció penal exclourà la imposició de sanció administrativa en els casos en què s'aprecie la identitat del subjecte, del fet i del fonament. Si no s'estima l'existència de delictes o falta, l'òrgan competent continuarà, si és el cas, l'expedient sancionador tenint en compte els fets declarats provats en la resolució ferma de l'òrgan judicial competent.

Article 53. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per la comissió de faltes molt greus prescriuran al cap de tres anys, ja que les imposades per faltes greus i lleus ho faran als dos anys i a l'any, respectivament.

2. El termini de prescripció de les sancions comptarà a partir de l'endemà d'adquirir fermesa la resolució administrativa que acorde la imposició.

3. Interromprà el termini de prescripció de les sancions la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i tornarà a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causes no imputables a l'infractor.

TÍTOL V **Disposicions comunes als títols I,** **II i IV de la present llei**

Article 54. Garanties

La conselleria competent per raó de la matèria podrà exigir, per a l'atorgament de les autoritzacions i concessions regulades pel present títol, la presentació de garanties que asseguren la reposició de les vies pecuàries al seu perfecte estat d'ús quan acabe el termini fixat en l'autorització o concessió.

S'admet la presentació d'una assegurança de responsabilitat civil o allò que exigisca l'administració competent.

bados por las resoluciones penales firmes y por las resoluciones de los procedimientos sancionadores que pongan fin a la vía administrativa.

Artículo 51. Competencia sancionadora

1. Será competente para iniciar e instruir el procedimiento sancionador y para la adopción de las medidas cautelares o provisionales la dirección territorial de la conselleria competente en materia de vías pecuarias en donde se haya cometido la presunta infracción.

2. Será competente para resolver el procedimiento sancionador:

a) La persona titular de la dirección territorial competente en caso de declarar la caducidad y archivo de las actuaciones tras las diligencias preliminares de investigación, sin perjuicio de iniciar un nuevo procedimiento sancionador si resultare procedente, así como la adopción de la resolución definitiva de no imposición de sanción, tras la oportuna instrucción del procedimiento sancionador y en caso de multas por infracción leve de 60,10 a 601,01 euros.

b) La persona titular de la dirección general competente en materia de vías pecuarias en caso de multas por infracción grave de 601,02 a 30.050,60 euros.

c) La persona titular de la conselleria competente en materia de vías pecuarias en caso de multas por infracción muy grave de 30.050,61 a 150.253,03 euros.

Artículo 52. Prejudicialidad del orden penal

1. En cualquier momento del procedimiento sancionador en que los órganos competentes estimen que los hechos también pudieran ser constitutivos de ilícito penal, lo comunicarán al Ministerio Fiscal, solicitándole testimonio sobre las actuaciones practicadas respecto a la comunicación.

En estos supuestos, así como cuando los órganos competentes tengan conocimiento de que se está desarrollando un proceso penal sobre los mismos hechos, solicitarán del órgano judicial comunicación sobre las actuaciones adoptadas.

2. Si recibida la comunicación, se estima que existe identidad de sujeto, hecho y fundamento entre la infracción administrativa y la infracción penal que pudiera corresponder, el órgano competente para la resolución del procedimiento acordará su suspensión hasta que recaiga resolución judicial que ponga fin al proceso penal.

3. La sanción penal excluirá la imposición de sanción administrativa en los casos en que se aprecie la identidad del sujeto, del hecho y del fundamento. De no haberse estimado la existencia de delito o falta, el órgano competente continuará, en su caso, el expediente sancionador teniendo en cuenta los hechos declarados probados en la resolución firme del órgano judicial competente.

Artículo 53. Prescripción de las sanciones

1. Las sanciones impuestas por la comisión de faltas muy graves prescribirán a los tres años, en tanto que las impuestas por faltas graves y leves lo harán a los dos años y al año, respectivamente.

2. El plazo de prescripción de las sanciones comenzará a contarse a partir del día siguiente en que adquiera firmeza la resolución administrativa que acuerde la imposición.

3. Interrumpirá el plazo de prescripción de las sanciones la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento de ejecución, volviendo a transcurrir el plazo si aquél está paralizado durante más de un mes por causas no imputables al infractor.

TÍTULO V **Disposiciones comunes a los títulos I,** **II y IV de la presente ley**

Artículo 54. Garantías

La conselleria competente por razón de la materia podrá exigir, para el otorgamiento de las autorizaciones y concesiones reguladas por el presente título, la presentación de garantías que aseguren la reposición de las vías pecuarias a su perfecto estado de uso cuando finalice el plazo fijado en la autorización o concesión.

Se admite la presentación de un seguro de responsabilidad civil o el que exija la administración competente.

Article 55. Caràcter finalista de les quantitats percebudes per l'Administració

Les quantitats derivades de l'atorgament d'autoritzacions d'ocupacions i concessions, sancions, i qualsevol altra de les previstes en la llei es podran destinar a l'execució d'un projecte de conservació, vigilància i millora de les vies pecuàries.

Article 56. Silenci administratiu negatiu

Les sol·licituds formulades pels interessats podran entendre's desestimades per silenci administratiu una vegada transcorreguts els terminis dels diferents procediments administratius establits en la present llei sense que s'haguera dictat una resolució expressa, de conformitat amb el que disposa l'article 43.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Denominació de carrerada

Les classificacions actuals que utilitzen la denominació de carrerada per a vies pecuàries l'amplària de la qual no siga superior a 20 metres passaran a denominar-se vereda o assagador.

Segona. Actualització de la quantia de les sancions

La quantia de les multes establertes s'actualitzarà anualment d'acord amb les variacions que experimente l'índex de preus al consum, de conformitat amb el que disposa la corresponent Llei de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera i d'Organització de la Generalitat.

Tercera. Habilitació per a la redacció de models tipus

Als efectes del que estableixen els articles 29.1 i 30.2 de la present llei, per orde de la persona titular de la conselleria competent en matèria de vies pecuàries s'aprovarà un model tipus de declaració responsable, en la qual s'inclouran les condicions tècniques a què se sotmetran el reconeixement del dret i l'exercici de l'activitat.

Quarta. Pla de delimitació i amollonament de les vies pecuàries de la Comunitat Valenciana

En virtut de la disponibilitat pressupostària, la Generalitat elaborarà un pla de delimitació i amollonament de les vies pecuàries de la Comunitat Valenciana, i s'establirà una prioritització d'estes.

Quinta. Vies pecuàries en què hi ha una altra afecció de domini públic

Aquelles vies pecuàries que han deixat de servir per al trànsit de bestiar o altres usos complementaris i compatibles amb este ús a l'empara del que disposa la present llei i estan destinades a un altre ús o servici públic, seran objecte de mutació demanial interna o externa sempre que no siga possible realitzar un traçat alternatiu o exercir la potestat de recuperació d'ofici o l'exercici d'esta última no garantisca la integritat, continuïtat i els usos propis, compatibles i complementaris de les vies pecuàries.

Sexta. Desafectació de les vies pecuàries existents

Les vies pecuàries classificades afectades per un planeament urbànic que no permeta la utilització per a usos compatibles i complementaris amb la seua naturalesa i que no puguen ser objecte de modificació de traçat i no estiguen destinades pel planeament a un ús o servici públic, seran objecte de desafectació amb subjecció al que disposa esta llei i en la Llei 14/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, de Patrimoni de la Generalitat.

En el procediment de desafectació haurà de justificar-se per l'ajuntament la impossibilitat d'integrar la via pecuària en el planeament a través dels mitjans prevists en els apartats *a* i *b* de l'article 21.2 d'esta llei.

Artículo 55. Carácter finalista de las cantidades percibidas por la Administración

Las cantidades derivadas del otorgamiento de autorizaciones de ocupaciones y concesiones, sanciones, y cualquier otra de las previstas en la ley se podrán destinar a la ejecución de un proyecto de conservación, vigilancia y mejora de las vías pecuarias.

Artículo 56. Silencio administrativo negativo

Las solicitudes formuladas por los interesados podrán entenderse desestimadas por silencio administrativo una vez transcurridos los plazos de los diferentes procedimientos administrativos establecidos en la presente ley sin que hubiera recaído resolución expresa, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 43.2 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Denominación de cordel

Las clasificaciones actuales que utilicen la denominación de cordel para vías pecuarias cuya anchura no sea superior a 20 metros pasarán a denominarse vereda o azagador.

Segunda. Actualización de la cuantía de las sanciones

La cuantía de las multas establecidas se actualizará anualmente de acuerdo con las variaciones que experimente el índice de precios al consumo, de conformidad con lo que disponga la correspondiente Ley de Medidas Fiscales, de Gestión Administrativa y Financiera y de Organización de la Generalitat.

Tercera. Habilitación para la redacción de modelos tipo

A efectos de lo establecido en los artículos 29.1 y 30.2 de la presente ley, por orden de la persona titular de la conselleria competente en materia de vías pecuarias se aprobará un modelo tipo de declaración responsable, en la que se incluirán las condiciones técnicas a las que se someterán el reconocimiento del derecho y el ejercicio de la actividad.

Cuarta. Plan de deslinde y amojonamiento de las vías pecuarias de la Comunitat Valenciana

En virtud de la disponibilidad presupuestaria, la Generalitat elaborará un plan de deslinde y amojonamiento de las vías pecuarias de la Comunitat Valenciana, estableciendo una prioritización de las mismas.

Quinta. Vías pecuarias en las que existe otra afección de dominio público

Aquellas vías pecuarias que han dejado de servir para el tránsito de ganado u otros usos complementarios y compatibles con dicho uso al amparo de lo dispuesto en la presente ley y están afectas a otro uso o servicio público, serán objeto de mutación demanial interna o externa siempre que no sea posible realizar un trazado alternativo o ejercer la potestad de recuperación de oficio o el ejercicio de esta última no garantice la integridad, continuidad y los usos propios, compatibles y complementarios de las vías pecuarias.

Sexta. Desafectación de las vías pecuarias existentes

Las vías pecuarias clasificadas afectadas por un planeamiento urbano que no permita su utilización para usos compatibles y complementarios con su naturaleza y que no puedan ser objeto de modificación de trazado y no estén destinadas por el planeamiento a un uso o servicio público, serán objeto de desafectación con sujeción a lo dispuesto en esta ley y en la Ley 14/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, de Patrimonio de la Generalitat.

En el procedimiento de desafectación deberá justificarse por el ayuntamiento la imposibilidad de integrar la vía pecuaria en el planeamiento a través de los medios previstos en los apartados *a* y *b* del artículo 21.2 de la presente ley.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Normativa aplicable als procediments en tramitació en el moment de l'entrada en vigor de la llei

Els procediments en matèria de vies pecuàries que es trobaren en tramitació a l'entrada en vigor de la present llei s'ajustaran a la normativa i als requisits establits en la normativa vigent en el moment de la iniciació.

Segona. Drets consolidats d'acord amb la legislació de vies pecuàries anterior a la Llei 3/1995, de 23 de març

En els actes de classificació i delimitació de les vies pecuàries es tindran en compte els drets que hagueren pogut consolidar els particulars en virtut del que estableix la legislació de vies pecuàries vigent amb anterioritat a la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries.

Tercera. Procediment sumari per a dur a terme la regularització de les intrusions en les amplàries no necessàries o sobrants efectuades abans d'entrar en vigor la Llei 3/1995

1. Podrà sol·licitar-se a instància de part la desafectació parcial d'aquells trams de via pecuària que tinguen, d'acord amb l'orde o resolució de classificació, la qualificació de sobrants sobre els quals existisca una intrusió.

2. Només podrà acordar-se la desafectació si els terrenys no són adequats per al trànsit ramader ni per als usos compatibles o complementaris compresos en els articles 27 i 28 de la present llei.

3. Si els terrenys que pretenen desafectar-se no estigueren delimitats, haurà d'acordar-se la delimitació de forma simultània, a costa de l'interessat.

4. Una vegada desafectats els terrenys podran ser objecte d'alienació directa al sol·licitant de la desafectació amb l'acord previ del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de patrimoni.

Quarta

Les vies pecuàries no classificades conservaran la condició originària i hauran de ser objecte de classificació amb la màxima urgència.

Quinta

En el termini d'un any des de l'aprovació de la llei la conselleria competent en vies pecuàries dictarà una nova disposició que substituirà la Instrucció de 13 de gener de 2012, de la Direcció General del Medi Natural, sobre vies pecuàries, i actualitze els procediments que s'hi estableixen.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació normativa

Queda derogat l'article 17 de la Llei 11/1994, de 27 de desembre, de la Generalitat, d'Espais Naturals Protegits de la Comunitat Valenciana, que regula les vies pecuàries d'interès natural. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen o siguen contràries al que disposa la present llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desplegament

S'autoritza el Consell per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix esta llei.

Segona. Entrada en vigor

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Tercera. Modificació del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat per Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell

Es modifica l'article 22 bis del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat per Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell, i s'hi dóna la redacció següent:

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. Normativa aplicable a los procedimientos en tramitación en el momento de la entrada en vigor de la ley

Los procedimientos en materia de vías pecuarias que se encuentran en tramitación a la entrada en vigor de la presente ley se ajustarán a la normativa y requisitos establecidos en la normativa vigente en el momento de su iniciación.

Segunda. Derechos consolidados conforme a la legislación de vías pecuarias anterior a la Ley 3/1995, de 23 de marzo

En los actos de clasificación y deslinde de las vías pecuarias se tendrán en cuenta los derechos que hubieran podido consolidar los particulares en virtud de lo establecido en la legislación de vías pecuarias vigente con anterioridad a la Ley 3/1995, de 23 de marzo, de Vías Pecuarias.

Tercera. Procedimiento sumario para llevar a cabo la regularización de las intrusiones en los anchos no necesarios o sobrantes efectuadas antes de entrar en vigor la Ley 3/1995

1. Podrá solicitarse a instancia de parte la desafectación parcial de aquellos tramos de vía pecuaria que tengan, con arreglo a la orden o resolución de clasificación, la calificación de sobrantes sobre los que exista una intrusión.

2. Sólo podrá acordarse la desafectación si los terrenos no son adecuados para el tránsito ganadero ni para los usos compatibles o complementarios comprendidos en los artículos 27 y 28 de la presente ley.

3. Si los terrenos que pretenden desafectarse no estuvieran deslindados, deberá acordarse el deslinde de forma simultánea, a costa del interesado.

4. Una vez desafectados los terrenos podrán ser objeto de enajenación directa al solicitante de la desafectación previo acuerdo del Consell, a propuesta de la conselleria competente en materia de patrimonio.

Cuarta

Las vías pecuarias no clasificadas conservarán su condición originaria y tendrán que ser objeto de clasificación con la máxima urgencia.

Quinta

En el plazo de un año desde la aprobación de la ley la conselleria competente en vías pecuarias dictará una nueva disposición que sustituya a la Instrucción de 13 de enero de 2012, de la Dirección General del Medio Natural, sobre vías pecuarias y actualice los procedimientos que en él se establecen.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única. Derogación normativa

Queda derogado el artículo 17 de la Ley 11/1994, de 27 de diciembre, de la Generalitat, de Espacios Naturales Protegidos de la Comunitat Valenciana, que regula las vías pecuarias de interés natural. Asimismo, quedan derogadas todas las disposiciones de igual o inferior rango que se opongan o sean contrarias a lo dispuesto en la presente ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Desarrollo

Se autoriza al Consell para dictar cuantas disposiciones sean necesarias para la ejecución y desarrollo de lo establecido en esta ley.

Segunda. Entrada en vigor

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Tercera. Modificación del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell

Se modifica el artículo 22 bis del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell, dándole la siguiente redacción:

Article 22 bis. Bonificació

En els supòsits de tramitació per via electrònica dels servicis a què es referix l'article 20, els subjectes passius gaudiran d'una bonificació del 50 per 100 de la quota.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 11 de juliol de 2014

El president de la Generalitat
ALBERTO FABRA PART

Artículo 22 bis. Bonificación

En los supuestos de tramitación por vía electrónica de los servicios a los que se refiere el artículo 20, los sujetos pasivos gozarán de una bonificación del 50 por 100 de la cuota.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 11 de julio de 2014

El president de la Generalitat
ALBERTO FABRA PART